

ולטר צבי סוריאנו, ת"ז 15505761
 ע"י ב"כ עוה"ד אילן בומבר ו/או יריב רונן
 ו/או מיריב בומבר ו/או שמוליק ספרר ו/או מרינה
 בראל ו/או שגיא רם ו/או גבריאל שмагר ו/או
 קובי צייקוטאי ו/או הילה יילברשטיין
 מרחי ויצמן 2, בית אמות השקעות (קומה 14)
 תל אביב 64239, טל': 03-6932091, פקס': 03-6932090
"המבקש"

- גגד -

העין השביעית עיתונות עצמאית, חוקרת וחופשית, ע"ר 580605244
 ע"י ב"כ עוה"ד אלעד מנן
 משרד בן ברק - משרד ערוכי דין
 מריח' מנחם בגין 7, רמת גן 5268102
 טל': 03-6114485; פקס: 03-6114486

"המשיבה"

תגובה לתשובה להרצת הפתיחה

במהלך להגשת התשובה מטעם המשיבה ביום 5.1.2020, מתכבד המבקש להגיש תגובה מטעמו, כדלקמן:
 בראשית הדברים ייאמר, כי כל הטענות שהובאו בכתב התשובה מוחחות. כל התייחסות המובאות להן
 בכתב התשובה נועדה להבהיר נקודות מחלוקת מהותיות בין הצדדים, ביחס לטענות המשיבה בין היתר,
בסעיפים 1-94 לכתב התשובה וביחס לחלק מהטענות שהולו בתצהיר שצורף לה.

בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 5.1.2020, המבקש שומר על זכותו להסביר לטענותיה של המשיבה
 (שהובאו בבקשתה הנפרדת מיום 6.1.2020), בהתאם למסגרות הזמניות שנקבעו בתקנות, בין היתר, ביחס
 לטענות בעניין: סילוק התובענה על הסף מחמת "היעדר סמכות"; היותה של התביעה "תביעה השתקה";
 עיכוב הליכים מחמת הлик תלוי ועומד; ומחיקת כתורת.

A. פתח דבר

1. המשיבה לא הגישה כתב התשובה, עולה כי לא מדובר כלל בכתב התשובה, אלא לכל היתר, מאמר אקדמי הכול מידע לא רלוונטי אודות חופש הביטוי אשר לא ברור כיצד הוא מסייע להגנתה.
2. המבקש מצר על כך שהמשיבה בחרה להזכיר את פרק המבוא שלא תיארו באופן מכיר תוך צינוי של טעות סופר שנכתבה בתצהיר. ב"כ המבקש עשוليلות כימים על מנת לטעון טענות בבדות משקל, וזכו להתעלמות מופגנת מצדה של המשיבה.
3. עיון בכתב התשובה מעלה כי סעיפים רבים ממנו הועתקו באופן מלא מכתב ההגנה בהליך הנוסף המתנהל בין הצדדים. המשיבה בחרה לנקוט קו הגנה שגוי בעניין התובענה דנא, מכיוון שלשיטתה, התובענה דנא זהה לתביעה האחרת שהגיש המבקש נגדה. אך המשיבה נפלה לכדי טעות.
4. עיולותיה של תובענה זו, הטעדים המבוקשים בה, ותוכנה שונים לחולוטין. משכך, באופן לא מפתיע, המשיבה בחרה לאוין כתוב התשובה להסייעת הדין מטענותיו בבודות המשקל של המבקש בעניין הפגיעה בפרטיותו, ולהציג מצג שגוי, שלפבו: המבקש הגיש כאן כביכול, תביעה לשון הרע "ונספה", חלק

מסוכת תביעות דומות לתביעות שהגish בעבר במטרה "להשתיק" את המשיבה ולמנוע ממנה ל ממש את זכותה לחופש הביתי.

5. המשיבה שגוללה את תשובה לאורך 46 עמי ארוכים ומיגעים התעלמה מטענותיו של המבקש לגוף, ולא התייחסה לנושאים המהותיים הבאים, שמצוים בלביה של התובעה.
- 5.1. המשיבה לא נתנה דעתה ולא נימקה מידע האינדוקס ויצירות מצבור מידע משפטי רב אוזות המבקש, באמצעות מאגר מידע המגיש חומרים אלה לכל גורם החוץ בכך (ביחד בראי ההתפתחות הטכנולוגית של ייינן) אינו מהו פגעה בפרטיו בהתאם לחוק הגנת הפרטויות. כמו כן, המשיבה בחרה במודע שלא להתייחס לאסמכתאות משפטיות שהובאו בהרצת הפתיחה התומכות בטיעוניו של המבקש (ענין אי. די. אי¹; ענין פלוני²; עיריות חזדה³. ראו לענין זה: סעיפים 107-102 להרצת הפתיחה) ובחרה לכנות את טענותיו בסיסמא השוקה: "כלי להשתתק עיתונאים".
- 5.2. המשיבה הتعلמה לחלוין מטענות המבקש ביחס לזכות להישכח ומעקרונותיה, כפי שנטען בין בסעיפים 112-110 להרצת הפתיחה.
- 5.3. המשיבה לא תבהירה כיצד קדרה שחומרים שנאגרו במאגר המידע שלה, הועברו, או ל مصدر דלפו, לצדים שלישיים בארץ ובעולם, בהתאם לראיות שהציג המבקש ביחס לעיתונאים זרים מארה"ב, צרפת ובריטניה (ראו: בין היתר, נספחים 20-13 שצورو להרצת הפתיחה).
- 5.4. המשיבה לא הסבירה מדוע לא נקטה הליכי רישום של מאגר מידע, כנדרש בחוק. כל שטענה המשיבה שמדובר בחובה "טכנית", "שלא נאכפת" וכי הדבר יביא לכך ש: "קבلت טענותיו של המבקש תכיה יש מאין כלי השתקה יעיל נגד עיתונאים (ברבים) מצד מושאי הסיקור שלחת...". כמו כן, המשיבה אף טענה כי: "טענותיו המופרכות של המבקש עלולות להביא למסקנה כאילו כל כל תקשורת המפרטים ידיעות ופרטים אודוט מסוקריו, צריך להירשם במאגר...". (ראו בין היתר, סעיפים: 77, 82, 83 ו- 93 לדוגמה מסמכי מקור פומביים יחשב במאגר..." (ראו בין היתר, סעיפים: 77, 82, 83 ו- 93 לכתב התשובה).
- בכך, המשיבה סתורה עצמה, כשבذ בבד טענה, בין היתר, בסעיפים 20-17 כי: "העין השביעית מעלה על נס הנגשה של מסמכי מקור... בנסיבות "הגזץ" ובשתיות עמותת "הצלחה" מציעה העמותה ל齊בו מסך נתונים ייחיד מסוגו של מסמכים...". מדברים אלו ועוד, ברור שהמשיבה כמו כל גוף אחר אשר אוסף מידע אישי, מחויב ברישום מאגר מידע, וברור שאין המדבר בגזירה ל齊בו (העיתונאים), שלא יוכל לעמוד בה.
- 5.5. המשיבה לא הסבירה כיצד מתיישבת העובדה שחומרים משפטיים מהליכים אחרים אותם ניהל המבקש, שמשו אותה לסייעו באמצעות 25 פרטומים שליליים המתבססים על כתבי טענות שהגish בהליכים אחרים, אם לא בדרך של שימוש לרעה בהיתר העיון הכללי, תוך ניגוד

¹ עתים (מנהליהם ת"א) 11-02-24867 אי. די. איי חברה לביטוח בע"מ נ' רשות מאגרי המידע, הרשות למשפט טכנולוגיה ומידע משרד המשפטים (פורסם בנבו, 2012.05.08) (להלן: "אי. די. איי").

² בפסק דין ע"א (מחוזי תל אביב-יפו) 2319/08 פלוני נ' פלונית (פורסם בנבו, 2011.06.01). (להלן: "פלוני").

³ עי"מ 1386/07 עיריית חזדה נ' שנורם בע"מ, ע"י מנהלה عمונאל דוידי (פורסם בנבו 2012.07.16).

ענינים חמור של אחד מעובדי - ארון פרסיקו, במטרה להעניש את המבוקש, על כך שהעו לחשוף נגדה תביעת דיבה.

כל שטענה המשיבה בצורה רפה, הוא שהיא אינה מצויה בניגוד לעניינים ואף מקפידה על "גילוי נאות" (ראו סעיף 92 לכתב התשובה). אך עתה, המשיבה **בחרה שלא לצרף תצהיר של ארון פרסיקו**, שהוא **בעל היתר העיון הפעיל מטעמה של המשיבה**, על מנת שיכיר עلقן ולא בכדי, שכן ארון פרסיקו, עצמו הודה מפורשות בעבר, שהוא נהוג **לבדוק את תיקי סוריאנו בתכיפות גזולה יותנה** (ראו סעיף 30 לכתב ההגנה מטעם המשיבה, שצורך כנספה ו(ב) להמרצת הפתיחה). אי צירוף תצהירו של פרסיקו, מתוך חשש שהוא יחקיר על פעולותיו אלה, שעה שבורר כי הדבר מתבקש בנסיבות העניין, צריך להיליך בחשבונו בבחינת תום ליבת, חוסר הגינותה והמשקל שיש לתת לטענות המשיבה.

.5.6 לצד אי רישום מאגר המידע (המחייב להצהיר על המטרות שלשםן הוקם המאגר מלכתחילה), המשיבה לא הבירהה כיצד אגירת המידע אודות המבוקש, **תואמת את המטרות המופיעות** **כיותם** **במאגר המידע** שלו (ראו בין היתר סעיפים 120-118 להמרצת הפתיחה), המתייחסות לצורך לסקור גופים עיתונאים ורשות ציבוריות - **ולא אדם פרטי**. יתר על כן, כפי שיובילו בהמשך, גם אם נניח שהחובה לרשות מאגר מידע היא חובה "טכנית" (והדבר אינו כך), **הרי שתקנה 2(a)** **لتיקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע)**, **תשע"ז-2017, המתבססות על עקרונות ה-GDPR האירופאי, מחייבת את בעל מאגר המידע, שלא להרוג מהמטרות שהציב בהקמת מאגר המידע, גם ללא קשר לרישום מאגר המידע**.

בהקשר זה נזכיר כי "הענין הציבורי" היחיד במבוקש, ממנו המשיבה מבקשת להיבנות, החל מהיום שדרוקר הזכיר את שמו בהליך הנושא ולאור סיקורה האינטנסיבי של המשיבה, לאחר שנتابעה על ידי המבוקש.

למעשה, לשיטתה של המשיבה, "ענין ציבורי", הוא כל עניין **שהיא עצמה** החלטה שהוא כזה, בעוד שבכל הכבוד, המשיבה **אינה קובעת נורמות משפטיות-חברתיות**, קל וחומר, שעה שהאינטרסים הפסולים המוביילים אותה, **צד להליך משפטי, זעקים מכתבותיה המגמותיות והמסולפות**.

.6. לאחר הגשת המרצת הפתיחה דנא, ובذ בבד עם כתיבת שורות אלה, פרסמה המשיבה **בתבנה נוספת** המבוקש שהתבססה על כתבי בית דין מהלכים אחרים שניהל, ושנאורו במאגר המידע של המשיבה תוך **מחזור מידע שבית המשפט קבוע שיוסר מהרשעת**. התנהגות פסולה זו, מבירהה בתמצית, עד כמה מאגר המידע הדינامي של המשיבה, "מתעורר" מיידי יום ביום, בכתב בית דין וכתבות - **באופן שרומס את זכותנו של המבוקש לפרטיות ולשם טוב**.

.7. מקרה זה, **שניסיותו יובהרו בסוף תגבות המבוקש, מחייב מידע המבוקש נדרש סעד דחווף המורה על הסרה של כל כתבי בית הדין והכתבות מאתר "העין השביעית"**, תוך הגבלתה מביצוע פעולות דומות בעתיד בכל הקשור למבוקש.

ב. התיקחות לטענות ההגנה

.8. טרם תינתן התיקחותו של המבוקש לסייע כתוב התשובה, ראוי לציין כי **בימים 8.1.2020- 08.01.2020** ניתן פסק דין של בית המשפט העליון ברע"א 19/1239 יואל שאול נ' **חברת ניידלי תקשורת בע"מ** (פורסם בנבנו, 08.01.2020) (להלן: "ניידלי"), בו התקבל ערעור התובע בקשר לתביעה שהגיש בגין סיקור מכפיש ותדייר במספר רשותות

חברתיות. קביעותו של בית המשפט העליון, ביחס לפרסומים אסורים אלה, רלוונטיות לענייננו בעיקר התייחסות הטכנולוגיות של ימינו ולאור השימוש היומיומי במרשתת.

9. מפסק הדין עולה כי **פעולות "שיתוף"** של משתמשים מקיימת את התיבה "**פרסום**" הקבועה בחוק איסור לשון הרע ומקימה עילת תביעה מכוח זה (זכיר, כי סעיף 3 לחוק הגנת הפרטויות "מייבא" את הדבר "**פרסום**", על מנת לבסס גם את הפגיעה בזכותו לפרטויות של בעל דין).

10. קביעות בית המשפט העליון בעניין נידלי, רלוונטיות בענייננו במיוחד, משומש המשיבה לא רק שיתפה את כתבי בית הדין והכתבות אודוט המבקש במרכזו האתר, אלא **בנחת מאגר מידע שיתופי** במסגרתו **הס דלפו כתבי טענות (באמצעות פעולות השיתוף) לכל החפץ בכך**.

11. בהקשר זה יפים דברי בית המשפט העליון בפס' 49 לפסק דין של השופט ד' ברק ארו בעניין נידלי:

"במקרה הרגע ובהיעדר נסיבות חריגות (למשל כאשר המפרסם המקורי הוא אונימי...), בירית המחדל היא כי התביעה תוגש קודמת כל נגד המפרסם המקורי, בהיותו זה ש"חולל" את הפגיעה בשום טוב. יש גם לתת את הדעת לכך שהפרסט המקורי הוא שזה שבכוו להסרה באופן מיידי את הפרסום – שכן המשותף יכול רק למחוק את השיתוף מטעמו... לעומת זאת, אם המפרסם המקורי מוחק את הפרסט המקורי, הוא יוסר אוטומטית גם מהשכבות של המשתמשים המשתתפים אותו..."

12. בענייננו, ככל שהמשיבה לא הייתה מייחدة מאגר מידע אודוט המבקש, שככל כתבי בית דין מחייבים משפטאים עליהם התבוסטו 25 כתבות מכפיות, הרי שגם לא היה נעשה שימוש במידע על ידי גורמים **שלישיים בארץ ובעולם** (באמצעות שיתוף התקנים המשפטיים באופן פומבי).

13. אשר לסעיפים 21-9 לכתב התשובה, המשיבה בחרה שלא לפרט על איזה מידע מדובר אשר לשיטתה "נחשף לאורך שנים". נבהיר כי המבקש נהנה מרפרטיו, עד שדרוך חשוף את שמו שלא כדין.

14. עוד נסיף כי המבקש לא היה מעולם דמות ציבורית. נהפוך הוא, חייו ועסקיו התרנלו בצדעה. سورיאנו אף לא היה חלק מהחברה הציבורית או הפוליטית בישראל. הוא מעולם לא נחקר על ידי רשותו כלשהן בישראל או מחוץ לה, ולא עמד במרכזו של "ענין ציבורי" כלשהו. חייו העסקיים או הפרטיים לא נחשפו מעולם בפומבי, עד לאותו יום (12.2.2018) בו רביב דורך שרבב את שמו - ללא כל הצדקה - בהקשר **לאמירה של מפק"ל המשטרה בתכנית "עובדיה"**.

15. עיון בcourtroom של העורות השולטים בכתב התשובה של המשיבה עצמה בעמ' 3-4 מדבר بعد עצמו (ambil שבית המשפט המכובד ידרש להיכנס לכל קישור אינטרנטני). הפרסומים עליהם המשיבה משתמשת, נועשו **לאחר יום 12.2.2018**. כך, בין היתר:

15.1. בציגות בהurret השולטים המתיחסת לזמנו (המוחחש) של سورיאנו לוועדת המודיעין בסנאט האמריקאי על ידי האתר פוליטיקו, **התאריך מושא הפרסום הוא: 5.6.2019**.

15.2. בציגות בהurret השולטים המתיחסת לפרסום (המוחחש) בטנגרף הבריטי, **התאריך מושא הפרסום הוא: 22.7.2019**.

15.3. בציגות בהurret השולטים המתיחסת לפרסום (המוחחש) באתר lepoint, **התאריך מושא הפרסום הוא: 06-2019**.

15.4. בציגות הנוגע לקשרים (המוחחשים) עם ממשל פוטין, **התאריך מושא הפרסום הוא: 7.6.2019**.

15.5. בziehung הנוגע לפרסום (המווכח) באתר news forensic, התאריך מושא הפרסום הוא 14.7.2019.

16. אשר לסעיף 11 לכתב התשובה, המבקש לא בחר שלא לתבוע גופי תקשורת גדולים. שכן, המבקש נקט בהליכים משפטיים, בעוד מי שגרם לו פגעה בזכותו לפרטיות ולשם טוב. המשיבה סתירה עצמה עת טענה לכך גיסא, כי היא עצמה "מהוות טרף קל", ב"מסע התביעות נגד עיתונאים", אך מאידך גיסא, עיוון בסעיפים 12-14 לכתב התשובה מעלה כי המשיבה מעידה על עצמה שהיא "אתר אינטרנט מוכר ומוערך" שקיבל סיוע כספי ל פעילותה מגופים גדולים כגון המכון הישראלי לדמוקרטיה.

נוסף, כי למשיבה פעילות ענפה גם בראשות חברות אחרות כגון טוויטר ופייסבוק וכן, כוחה העיתונאי רב העוצמה לא מסתכם רק באתר, אלא בקשריה הענפים עם גורמים רבים בארץ ובעולם ונובע במישרין מאגירת חומרים עצומים בגזען. נבהיר כי במציאות הטכנולוגיות של ימינו, כמוות חומר עצומה זו, מעניקה כוח משמעותי למשיבה לעשות כל העולה על רוחה, ככל שתבחר להשתמש במידע שאגורה.

17. מעיוון בסעיף 15 לכתב התשובה, עולה, כי המשיבה מעידה כי הביקורות שהיא מעבירה באמצעות האתר, נועדה לבקר גופי תקשורת. המשיבה "שכחחה" לציין את המטרות העיקריות הנוספות שלה, כפי שモופיעות באתר, המתיחסות לביקורת על גופים ציבוריים ורשות שلطונית הcpfות לחוק חופש המידע בשונה מן אנשים פרטיים כגון המבקש (ראו: סעיפים 119-121 להרצת הפתיחה ונספח 22 שצורף לה הכולל את דף ההסבר אודiot המטרות של "הגונז").

17.1. בהקשר זה, נזכיר כי אילו המשיבה הייתה פועלת כדין, ומבצעת רישום של מאגר המידע כנדרש בחוק, תוך שהיא מצהירה על המטרות שלה באיסוף ואינדוקס החומרים, הרי שבכל הקשור למבקש, פעולות אלה לא היו עומדות ב מבחן "צמידות המטרה" (שנקבע בפסקה ענפה בתחום זה) ומミילא היה ניתן להסביר חומרים אלה.

17.2. בהינתן העובדה, שמאגר המידע לא נרשם, ולא מוטלת עליו כויס רגולציה שתגביל את היקף איסוף החומרים ותמנע את דילפותם בעתיד, הרי שלשיתה השגوية של המשיבה, ניתן לאגור ולאנדקס כל חומר אפשרי אוודות אדם פרטי. דבר זה נוגד את תכליות חוק הגנת הפרטויות ואת קביעותיו של בית המשפט, בין היתר, בפסק הדין בעניין פלוני, אי. די. איי ועירית חרדה שצוטטו בהרצת הפתיחה.

18. אי קביעת מטרות ברורות בהתאם לחוק הגנת הפרטויות ביחס להיקף איסוף המידע באמצעות מאגר מידע, בא לידי ביטוי בສיכון ממשי להרחבת פעולות האיסוף גם על גורמים פרטיים (כפי שהתרחש בענייננו), שעה שהשיקול הדעת הבלעדי לכך, מצוי אצל המשיבה. דברים אלו יודיעים היטב למשיבה, ומכללים משנה תוקף לאחר שהצהירה באופן מפורש כי היא עשוה זאת (ראו: הסיפה לסעיף 17 לכתב התשובה) שם טעונה כך: "...העין השביעית עוסקת בנושאים אלו, מהזווית התקשורתיות, וכשהדבר נוצר מרחיבת את מנדרט העיסוק שלה גם מעבר לזווית זו" (ראו גם: הצהרתו המפורשת של העורך הראשי בסעיף 11 להצהירו שצורף לכתב התשובה).

19. בכל הבוד, איסוף חומרים באופן בלתי מוגבל, תוך מתן אפשרות להרחיב את שיקול הדעת של המשיבה ללא כל ביקורת שיפוטית ולא כל התערבות של גורם רגולטורי, ביחוז כמשמעותו באדם פרטי (שעה שידוע שהחומרים שהושגו עליו נעשו באמצעות שימוש לרעה בהיתר עיוון כליל שנינן לעובד המשיבה, תוך ניגוד עניינים חמור), ומרוכנים מתוכן את הזכות החוקתית של המבקש לפרטיות.

20. בסעיף 18 לכתב התשובה המשיבה עצמה מודה ש"הגנוז" הוא **מסך נתונים יחיד מסוגו**, המנגיש מסמכים מקור שנאפסו על ידה, **באופן בלעדיו**. מעובדה זו, שאין מחולקת לגביה, ברור שהמשיבה **חייבת לרשום את מאגר המידע ולהצהיר על המטרות שלשםן אספה ואגירה את החומרים על המבוקש**. לכל אורך כתב התשובה, המשיבה **לא הסבירה מדוע אין היא מחויבת ברישום זה**, כמו כל גוף אחר שאוגר מידע מלבד טענה חסרות בסיס שהן פרי דמיונה של המשיבה ביחס ל"השתקת עיתונאים".

21. ובahir, טענותו של המבוקש בעניין הפגיעה בפרטיות על דרך איסוף ואינזוקס חומריים במאגר מידע, אינה **כלי להשתיק חיללה עיתונאים**, אלא נועדה להגביל כוחם של גופים האוספים מידע **לא הסכמתו של הפרט** ובכך פוגעים בפרטיותו. פגיעה זו מחייבת שבעתיים, עת ברור **שמידע זה זולף לצדים שלישים**.

21.1. עוד נבהיר, כי לא ברור על בסיס מה נתענה הטענה כי כתבי בית דין הם פומביים. כמובן, פסקי דין של בית משפט הם פומביים ומתרפרסמים ברשותם. לעומת זאת, פסקי דין אלה מתרפרסמים במנועי חיפוש משפטיים. דא עקא, כתבי בית דין, בהן מוצגת דעתו הتسويיקטיבית של בעל דין אשר לעובדות וביחס לדין המציג, אינם פומביים, אלא מצוים בתיקי בית המשפט, כאשר הגישה אליהם מתאפשרת לבניין הדין עצמו או למבקשי עיון (באמצעות היתר עיון כלל לעיתונאים או באמצעות בקשות ספציפיות לעיון שנבחנות על ידי בית המשפט). כתבי טענות במנועי חיפוש כגון: "נבו" מתרפרסמים רק לאחר קבלת הסכמתם של בעלי הדין ובאי כוחם.

21.2. הדבר משלו לכך: משה פותח בהליך משפטי נגד לוי. עצם פתיחת ההליך על ידי משה אינה מהוות הסכמה מכללא מצדיו, שכן כתבי בית דין שהגישו (וכתבי בית דין שיוגשו בעקבות כך על ידי לוי) יוצבו במאגר מידע ייעודי שהוקם על ידי חיים שהוא **יריב משפטי נוסף** של משה. חיים, למשל שלנו, עשוי להימצא **בניגוד עניינים מובנה**. שכן, יותר מיהוד שניתן לו, מאפשר לו לאוגר>Userות ומאות מסמכים על משה, במטרה ברורה להכפיש את שמו במסגרת הליכים אלה ומהוצה להם.

חיים שhab, בין היתר, חותת דיווח הוגן לציבור קוראו, מפר אותה באופן גס חדשות לבקרים, בעיקר עקב העובדה **שהאויביקטיביות העיתונאית שלו, אינה מתקיימת**. עניינו, סוגיה זו באה לידי ביטוי שעה **שהסיקור העיתונאי האובייקטיבי של המשיבה כל 25 כתבות על המבוקש בטוחן קצר מאד**.

22. אשר לסעיף 19, המשיבה צינה ש"הגנוז" אינו פועל רק בכל הנוגע לבקשת. **דברים אלו מחזקים** את העובדה, שכל הגוף (הציבוריים), עליהם נאגר המידע, לא נתנו **מעולם הסכמתם** לאיסוף המידע אודוטיהם, ומשכך, נדרש היה לדשום את "הגנוז", כאמור מידע. מכל מקום, המבוקש הוא אדם פרטי, ואילו המשיבה הייתה מגדרה את מטרות איסוף המידע, החומריים אודוטיו היו מוסרים.

23. בסעיף 20 לכתב התשובה, המשיבה מנסה לצאת ידי חובהה לרשום מאגר מידע, עת התנערה מאחריותה על דילוף החומריים אודוטים המבוקש למשתמשי מאגר המידע. נזכיר, כי בעל מאגר מידע (הכפוף לרגולציה בתחום זה), אמרו **לפעול לעקבות**, לנטר, ולמנוע **פגיעה בפרטיות של הגורמים עליהם אסף את המידע**⁴. עניינו, המשיבה **מנסה להתנער מאחריותה ולהעביר את האחריות** בגין השימוש במידע לאודוטים שלישיים. המשיבה לא הפינה את **חובהה החוקית** כלפי הגורמים עליהם היא אוספת את החומריים בשיטות (וביחود אודוט המבוקש), לרבות החשיבות בהקפדה על הוראות אבטחת המידע ביחס לכך.

⁴ ראו בהקשר זה את החובות הקבועות בין היתר בסעיפים 2, 9-10 לתקנות הגנת הפרטיות (אבטחת מידע), תשע"ז-2017.

- 23.1. עוד נסיף, כי כל ניסיון לעוות את המציאות ביחס לפניה המפורשת של המשיבה אל "חכמת ההמוניים", על מנת שאליה ימסרו לה חומרים שיתווסףו למאגר המידע שלה, ולציירה כפניה כללית (ולא רק ביחס לבקשת) **איינה מוריידה מחומרתת**. שכן, **פניה זו מופיעה גם במדור שהוקדש לבקשת** (ראו עמי 3 לנפח 2 שצורף להמראצת הפתיחה).
24. אשר לסעיף 21 לכטב התשובה, המבקש הציב בפני בית המשפט הנכבד, **תמונה ברורה** המUIDה על קשיים של המשיבה עם צדדים **שלישיים בארץ ובעולם**. המבקש הראה את **הסינכרון המלא** בין המועדים בהם פרסמה המשיבה כתבות מכפישות שהתבסטו על כתבי בית דין המצויים אצלה, לבין פרטום זהה במקומות אחרים. גם אם נניח (והדבר אינו כן) שהחומרים לא הועברו על ידי המשיבה, ברור שהמידע דלף לשימושם של צדדים שלישיים.
- על מנת למנוע דיליפט מידע שכזו, נקבעו כלליים ברורים שהמשיבה מנטה להתנער מהם כיום, בעזות מצח.
- 24.1. מבלי לגרוע באיזו מטענות המבקש, ביחס לטענת המשיבה כי יש לעכב או להעביר את הדיוון לפסים רגילים, המבקש הציג בהתייחסותו לשאלות בית המשפט הנכבד מיום 25.12.2019, כי המחלוקת דנא, עוסקת בשאלות שונות, עלות אחרות וسعدים שונים לחוטין מהסעדים המבוקשים בתביעה בהליך הנוסף. יתר על כן, הבירור העובדתי של השאלות דכאן, יצריך בירור קצר יחסית, השונה לחוטין מהבירור העובדתי הנדרש בהליך הנוסף.
25. אשר לסעיף 22 לכטב התשובה, מדויב **בטענות ערטילאיות ועמומות**. המבקש הוא אדם פרטי. הוא אינו נמנה עם הגוףיים הציבוריים אוטם המשיבה מסקרת בדרך קביע. יתר על כן, **המשיבה עצמה מודה כי היא מסקרת "גורמי שלטון וממסד"**. מכאן, לא ברור מדויע המשיבה בחרה לאגור מידע על אדם פרטי שעשה "הענין הציבורי" בו החל בסיקורו השקרי של דורך ומיד לאחר מכן, בצורה אובייסיבית על ידי המשיבה. **יתר על כן, המשיבה גם לא צינה מי מכל הגוףים הציבוריים הנ"ל (שעליהם נאגר מידע "בגונך"), משמשיםצד להליך משפטי בו היא מעורבת - בדומה לבקשת. ולא בכדי.**
26. אשר לסעיפים 23-25 לכטב התשובה, נזכיר כי סיפורה של ענת קם, נגע בסוגיות ציבוריות ממשמעותיות הקשורות במישרין לאיורים שהופיעו מהותית על סוגיות ראשונות במעלה הציבור הישראלי. באירועים אלה היו מעורבים חלק מרשות החוקה בישראל שחקרו את הנسبות להתרחשות המקרה בצה"ל ובגוף נוספים.
27. עניינו של המבקש שונה לחוטין. סורייאנו מעולם לא נחקר ולא עבר עבירות פליליות כלשהן. העניין הציבורי היחיד בו החל ממשמעות מוכחות, לא מבוססות, שגים לא נתמכו מעולם בראשות כלשהן. הפיכת אישיותו לדמות עומה המעורבת בחקירות נתניהו, נעשתה על ידי דורך ולאחר מכן על ידי המשיבה בלבד, באמצעות סיקור אובייסיבי החוטא למציאות. סוגיות אלה צפויות להתברר בקרוב בערכאה המוסמכת. עתה, הסוגיה העומדת בפני בית המשפט הנכבד היא אגירת מצבור חומרים רב שנאסף אודות סורייאנו בגין המידע של המשיבה וכן פגיעה אונשה בזכותו לפרטיות.
- 27.1. לא ברור כיצד אמרה תומכת בעבר של ב"כ המבקש, יכולה לסייע למשיבה בהגנתה בתביעה דנא. התובענה הנוכחית הוגשה **לאור מחדלים חמורים של המשיבה**. הטענות שהובאו בהמראצת הפתיחה הן טענות משפטיות ענייניות לגופו של עניין, ולא לגופו של אדם.

28. אשר לסעיף 26 לכטב התשובה, ברור שగורמים שונים לרבות: ארון חן (חבר הכנסת ואיש ציבור) ועמית סגל (עיתונאי מהבכירים בישראל), הם אנשים מוכרים לציבור ועניינים עשוי להיות עניין ציבוררי. בכלל הבהיר לא ניתן להשוות בין הסיקור אודותיהם, לסיקור האובסיבי שנעשה לבקשתם, ביחודה שעה שככל הידיע לבקשת, המשיבה לא נוהלה היליכים משפטיים נגד ארון חן ועמית סגל שהובילו אותה להקים מאגר מידע אודותיהם.

28.1. כך גם ביחס לדמיות הנוספות שצוינו על ידי המשיבה בסעיף 26. עיון בסיפה לטעיפא וה, מבהיר עד כמה המשיבה מנסה להתנער מטענות המבקש, ולהציג תמונה שוגיה בתכלית לפיה התובענה דנא עוסקת כולה בפרשום לשון הרע. כידוע דבריהם אלה מופרבים. המשיבה צינה כך: "אלו רק דוגמאות ובאמת ניתן למצוא סיקוריים של היליכים משפטיים רבים...". בכלל הבהיר, המשיבה לא בנתה מאגר מידע על העיתונאי רביב דרוקר או על העיתונאית שרון שפורר באמצעות שימוש לרעה בהיתר העיון הכללי שנייתן לאחד Manning.

29. סעיף 27 לכטב התשובה הוא פארסה המשפטי. סעיף זה מתיימר להשוות בין הפעולות שננקטו על ידי המשיבה בזדוניות כלפי המבקש, לפעולות ביחס לדמיות אחרות שסקרו על זהה. בכלל הבהיר, טענה זו מעידה פעם נוספת המכח של המשיבה, שבחרה לכובב שקרים ולעוות את המציאות. המשיבה לא סיקירה את הגורמים הממוניים בסעיף זה ובקומו, באופן בו סיקרה את המבקש, ואף לא הקדישה מדור מלא וגדווש בכתבבי בית דין שסולפו באופן קיצוני באמצעות פרסום כתבות מגמתיות וشكירות. האינטנס הבורר של המשיבה הוא לאפיין את המבקש בדרך כלל, ולהביא לפגיעה אנושה בזכותו לפרטיות המשיבה שהיא מנהל מולה הליך משפטי.

30. סעיפים 28 - 45 לכטב התשובה, נטולי יישום קונקרטי לנסיבות עניינו. סעיפים אלו כוללים פסיקות רבות, שנייתחו את התפתחותם של חופש הביטוי לאורך השנים. עיוון באסמכאות הרבות שהובאו על ידי המשיבה, מעלה כי הן אינן רלוונטיות למחלוקת ולא ברור כיצד הן יכולות לסייע למשיבה בהגנתה. ונבהיר.

31. עניינו עוסק בדיי הגנת הפרטיות (ולא רק בדיי לשון הרע) ובפגיעה האנושה בזכויות המבקש באמצעות איסוף חומרים ואינדוקס מידע אישי באופן שיטתי (поз' שימוש בו על ידי גורמים שלישיים) על מנת להניא אותו מtabיעה קודמת שהגיש. וכן:

31.1. לא ברור כיצד פסק הדיין של בית המשפט העליון בגבג'ץ 73/53 קול העם נ' שר הפנים, פ"ד ז 871, (החשוב כלעצמו) רלוונטי לנסיבותינו. שם, דובר על איזונים בין הזכות לחופש הביטוי וזכות הציבור לדעת, bijחס לפעולות מלחמתיות של המדינה. בעניינו בראור שהמבקש מעולם לא קיבל החלטה מדינית, שאמורה לעניין את הציבור. כל טענה באשר לעניין ציבוררי כלשהו הקשור בו לא התרחשה ומילא מעולם לא נתמכה בראייה כלשהי.

31.2. כך גם ביחס לפסק הדיין בבשי' 658/88 מחמוד סראי חסן נ' מדינת ישראל פ"ד מה (1) 670. פסק דין עוסק بعد סרבן שלא היה הצד להליך משפטי, אשר הוכרה וכוטה לערעור על פסק דין. בית המשפט הדגיש את חריגות המקרה ביחס לכל הקובל שצדדים יシリים למחוקת הם אלו שצריכים לערעור על קביעות בית המשפט. מכל מקום, לא ברור כיצד פסק הדיין מסייע לטענה בדבר חשיבותו של חופש הביטוי וזכות הציבור לדעת ביחס לפגיעה האנושה בזכותו של המבקש לפרטיות.

31.3. אשר לפסק הדין בעניין דנ"א 2121/21 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך ואח' (פורסם בנובו 2014.9.18.). המשיבה מנסה להיבנות מקביעות בית המשפט ביחס לזכות הציבור לדעת. בעניין פלוני, מדובר על מקרה ציבורי, שהתרחש בישראל, אשר בעקבותיו נערכו תחקיריים רבים על ידי הצבא. בעניינו של המבוקש, מעולם לא נדרשה כל חקירה.

31.4. בסעיף 33 לכטב התשובה, ציטטה המשיבה עקרונות שונים ביחס לחופש הביטוי, שהובאו מספרו של פרופ' משה נגבי. עיון בстатוטים, מביא לידי מסקנה, שלמשיבה אין כל טענת הגנה מוחשית לסוגיות שהוועלו בהmercאת הפתיחה. כך למשל, לא ברור כיצד "החופש להתבטא ולחולק עם הזולת את מה שאוצר בתוכן" הוא תנאי בל יעברו לקיומה של תקשורת המונחים...". כאשר ברור שבעניינו המשיבה, לא "אצורה" חומריים "מתוכחה" אלא אגרה חומריים משפטיים אודות המבוקש באמצעות "גנוז" ייעודי, ותוך שימוש לרעה בהיתר העיון הכללי שניתן לה מماגר מידע של מערכת בית המשפט.

31.5. אשר לרע"פ 12/1261 מדינת ישראל נ' מקור ראשון המאוחז (הצופה) בע"מ (פורסם בנובו : 2012.11.29), מדובר בפסק דין שהובא ממחוזות אחרים (כתב ההגנה בתביעה הנוספת). המשיבה בחרה לצטט פסק דין העוסק בחיסיון מקור עיתוני, שאין כל קשר ביניהם לבין הטענות בעניינו.

31.6. בסעיף 41 לכטב התשובה, בו צוטטו דברי הנשיה שמדובר בהלכות ציטוריין היידועה שאינם דלוונטייםلقאן. "יעצוב דעתו של האזרח", ביחס לאדם פרטי שמדובר לא היה ידוע בכתב ונהפק לצורך לאור מחדליה של המשיבה, שאגרה עליו חומריים והשミニה אותו ב-25 כתבות שקרים ומכפישות, הוא שימוש לרעה בכוח העיתוני הרוב שברשותה.

32. והדוגמאות עוד רבות.

33. בהקשר זה נזכיר כי בעניין נידלי (שניתן השבוע, קבוע בית המשפט העליון בפס' 4 לפסק דין של כבוד השופטת, יי' וילר, כי שמו הטוב של אדם שנפגע מפרסום בראשות חברותות (וקל וחומר בעניינו בפרסום באמצעות מאגר מידע שיתופי) אינו נחות מחופש הביטוי. כך קבוע בית המשפט העליון (על רקע קביעות קודמות, בין היתר, בפסק דין בעניין דיין-אורבן) :

"לצד זאת, אבקש להosiף ולהציג כי ישנה חשיבות מיוחדת אף להגנה על שמו הטוב של אדם במסגרת פרסומים בראשות חברותות, אשר אינה נופלת מחשיבות ההגנה על חופש הביטוי בזירה המקומית"

34. בהמשך פסק דין בעניין נידלי, בפס' 5 לפסק דין של כבי השופטת וילר, בית המשפט העליון היה ער לפגיעה האנושה בזכותו של אדם לשם טוב, בעיקר לאור התפתחות הטכנולוגיה של ימיינו, ופסק :

"זאת ועוד, הנסיבות שמו של אדם בראשות חברותות דזוקא, טומנת בחובה פוטנציאלי נזק בעל מאפיינים ייחודיים, לעתים חמורים יותר מהמאפיינים של נזקי פרסום לשון הרע באמצעות המסורתיים, כפיפורט להלן: הקלות, הנגישות, והתפוצה הרחבה המאפיינות את הביטוי בראשות חברותות... טומנות בחובן פוטנציאלית עצום לפגיעה בזכותו לשם טוב..."

הרוי שפרסום באמצעות חברותות חברותות מאפשר הפצה של תוכנים פוגעניים בנסיבות רבתה ובנסיבות כמעט בלתי מוגבלים. כך למשל, פופולט המכיל לשון הרע, אשר נכתב על ידי נער צער במקומות מסוימים עשוי להתפשט ממאה חברים ועוקבו למאה החברים העיקריים של כל אחד מהם, וכן הלאה למאות ואלפי חברים ועוקבים בעירים ומדינות שונות – כאשר בשדה קוץיס...
...

"כמו כן, גם במקרים בהם המידע הפוגעני אינו הופך ל'ויראלי', פרסומו בשרותות החברתיות עלול להוביל בנסיבות רבה ובאופן ישיר אל חבריו, משפחתו וקהילתו של מושא הפרטום, שכן בדרך כלל הם – הם אף חבריו היורטואליים הנחשים..."

35. כך גם באשר למאגר המידע של המשيبة, אשר איסוף החומרים במסגרתו, שימש להכנת כתבות מכפישות על המבוקש, לאחר שהמשيبة פרסמה אותו גם באתר הפייסבוק שלה, בראשת הטויטר וכי שהובחר בהמרצת הפתיחה, ניתן לאתרם בקלות בסיסי בוגול.
36. דברים אלו ממחישים יותר מכל, מדוע המבוקש עתר בהליך דין להסביר את התכניות הקשורות בו ב"גנוז", לאalter.
37. עיון בסעיף 45 לכתב התשובה מעלה כי גם המשيبة יודעת כי יש לאזן את חופש הביטוי עם זכותו של המבוקש לפרטיות. דא עקה, בענייננו **המשيبة לא ערכה איזונים כלל**, שעہ שבפועלותיה דרשה את זכותו של המבוקש לפרטיות, וגרמה לו לנזקים כבדים ומשמעותיים.
38. אשר לסעיף 46 לכתב התשובה, המבוקש יפנה לטענותיו מכתב התביעה בהליך הנוסף. כל ניסיון של המשيبة לייצר תמונה זהה (ושגינה) בין ההליך הנוסף להליך דין, הוא מופרך. ברור, כי בענייננו הפלוגות שבמחלקות שונות. המבוקש לא פעל לנצל את כוחו לשם כפיית רצונו על המשيبة. נחוף הוא, **המשيبة השתמשה ומשתמשת גם היום בכוח האדריכל שלו לאיסוף חומריהם על המבוקש על מנת לפרסם כתבות שקריות ומכפישות עליו ולגרום לו לעאג במקומות שונים בארץ ובעולם תוך ניסיון להניאו מלברר את התביעה הנוספת**.
39. מקרה סעיפים 47-48 לכתב התשובה עולה כי גם המשيبة עצמה מודעת **היטב** שההליך דין, שונה בתכליתו מההלך הנוסף שמתקיים בין הצדדים, תוך שדחתה במוחי יד את טענותיו כבודות המשקל של המבוקש בעניין הפגיעה האנושה בזכותו לפרטיות. למשיבה ברור כי לא תוכל להתחמק מהוראות החוק בדבר הפגיעה לפרטיות ואף צינה כך: "cutת הרהיב עוז המבוקש והוסיף טענות נוספות...", ביחס להליך הקודם. למעשה, לא מדובר בטענות "נוספות", אלא בטענות מהותיות שלא הופיעו בכתביו טענות קודמים. **ניסיון המשيبة לייצר זהות בין ההליכים נועד לכישלון**.
40. אשר לסעיף 49 לכתב התשובה ברור שהמסמכים המופיעים ב"גנוז", שנאספו באמצעות שימוש לרעה בהיתר העיון שניתן לפרסיקו, לא התקבלו מוכחו "הדין". בטענותיה של המשيبة לאורך כתב התשובה, אין כל הסבר, מה הוא אותו "דין", עליו המשيبة מסתמכת.
- 40.1. יתר על כן, המבוקש יזכור על טענותיו, בדבר אי פומביותם של כתבי בית הדין שנערמו "בנגוז".
41. סעיף 50 לכתב התשובה **הוא שקר מוחלט**. המשيبة הקימה במסגרת "הגנוז", מדור ייעודי שהוקדש למבוקש. "האנשים", "הארוגנים" ו-"התאגידים", אליהם מתיחסת המשيبة, על מנת לנשות ולהשוו את הסיקור שהتبטש על כתבי דין שהוגשו על ידו (ונגדו), ביחס למבוקש, הוא אבסורד. המבוקש צירף להמרצת הפתיחה רשיימה מלאה של הגופים עליהם נאגר המידע (ראו: נספח "3", להמרצת הפתיחה) **המוחילה בצורה מפורשת, שאין בה אדם פרטי אחד לרופאות, מלבד המבוקש**.
- 41.1. ככל שדברי המשيبة היואמת, היא יכולה הייתה לצרף רשימה הכוללת "נשים פרטיים" אלו. יתר על כן, הגופים הנוספים עליהם נאגר המידע באתר המשيبة, אינם מצויים בהליכים משפטיים נגדה **וממילא לא סוקרו באופן מעוות באמצעות 25 כתבות בתווך חודשיים וחצי**.

42. בסעיפים 151-78 לכתב התשובה, המשיבה שברה شيئاً של כביעות וחוסר הוגנות, אפיו של עצמה. המשיבה ציטטה מותוך כתב התביעה של המבוקש, סעיף שנכתב על רקו בקשתו לצרף את כתב התביעה על מנת שהיא ניתן לדוח על עניינו באופן הown. המבוקש לא תיאר לעצמו בעת ההיא (חדש יוני 2020), כי המשיבה תקים חדש לאחר מכן (יולי 2020), מאגר מידע עליון, שיכלול חומרים שיופיעו לכל אדם החפש בכך.

בכל הכבוד, הניסיון ליחס לבקשת הסכמה כלשהי להקמת מדור ייעודי ב'גנץ' באמצעות בקשה לגיטימית אחת להעניק דיווח נכון והוגן, ambil שהמבקש יכול היה לצפות את מהלכיה הזרזויים של המשיבה בעתיד, שיבאו לסייעו באמצעות 25 כתבות נוספות ומכפשות (רק בארץ), חוטא לאמת ומוגדר לכל היגיון ושביל ישר.

43. גם ביחס לסעיף 53, עוד חזר הניגון ביחס לטענותיה המוכחות של המשיבה. המבוקש התמקד בהמטרצת פתיחה זו ב-25 כתבות נוספות וחדשות, ביחס לכתבות המכפשות שבגין הוגש התביעה בהליך הנוסף. אין זו אשמהו של המבוקש, שהמשיבה בוחרת מיד תקופה קצרה לסקור ואופן מעות ומשמעותה להשתמש לרעה בהיתר העיון שניתן לה.

44. לא זו אף זו, כפי שובילו בהמשך, הסיקור המעוות אודות הליכים אחרים שניהל המבוקש, המשיך גם לאחר הגשת המרצת הפתיחה דנא. מכאן, שהסעד המבוקש להציג על הפגיעה הנשחת בפרטיו חביב להינטו במהרה על מנת לעזר את מבול הכתבות עליון, שמתבססות על כתבי בית הדין שלו מההליכים אחרים, תוך הגבלת כוחה הרשמי והבלתי מוגבל של המשיבה.

45. בכל הנוגע לטענתה של המשיבה כי לא ניתן לדרוש סעד הצהרתי ייחודי עם סעד אופרטיבי (להסרת התכנים, בשונה מסעד אופרטיבי כספי), הרי שטענה זו שגوية ביסודה. עניין זה קבוע בבית המשפט העליון בע"א 2106/91 ציון מזור נ' יפהות וחידי, מז (5) 788 (1993) (להלן: "מזור") בפס' 9 לפסק דין כך:

טענתו הראשונה של מזור הינה זו, שלא היה ראוי כי תביעתם של וחידי תחברו על דרך של המרצת פתיחה. טענה זו נזהה בית המשפט כאמור, בסמכו על ההלכה הפסוקה ולפיה "חוג העניינים היכולים להתברר בהמטרצת פתיחה אוו סגור והשקל העיקרי נזיך להיות בכל מקרה ומרקם אם הדיוון בדרך מקוצרת זו ישנה צדק עם שני הצדדים ולא יקפת אף אחד מהת..." (ע"א 79/206 ריטברג ג' / נסים ואחרי [1], בעמ' 320). השופט המלומד בבעמ' במקורה דין געשה אמן צדק עם שני בעלי הדין. זו גם דעתנו. תביעה לسعد הצהרתי גורידה מותר להגישה על דרך של המרצת פתיחה (תקינה 253 לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד-1984); הسعد האופרטיבי - חיבורו של מזור לבצע את החוזה - הינו חלק מן ההצהרה המבוקשת, ובנסיבות העניין אין אלא פועל יוצא של ההצהרה על דרך תקנות החוזה. יתרה מזאת: ההלכה היא כדי ניתנת התבוע על דרך המרצת פתיחה ביצוע בעין של חוזה למקרה מקרים, אף אם תוקפו או קיומו של החוזה שונים במחלוקת וחורף נוסחה"

46. בהמשך, ציון בית המשפט העליון כך:

"בעניינו, לא הביא מזור כל נימוק שהוא - לא נימוק משכנע ולא בכלל - על שום מה בירור בתובענה בדרך הרגילה היה מביא לתוצאה אחרת, וכן לא טרח ולא הצביע על עול כלשהו שנגרמת לו עקב ניהול הדיוון בדרך שבה נוהל. על הפל נזכר את דבריה של המשנה לנשיאות, השופטת בן פורת בע"א 393/82 חיים נ' אביב ואר' [5], בעמ' 727: "עלינו לזכור, שלא בחריגת מסמכות עניינית עסקינו, כי אם, לכל היותר, בסטיטה מדרך ניהול המתאימה לעניין. אם סטייה כזו לא גורמה לבעל דין עול ולא פגעה בזכותו מזכויותיו, אין לומר, שהdioן היה אפס, וכי יש הזכקה להורות על דיון בדרך אחרת, שסופה להגיבו אותה תוצאה גופה". קל וחומר בעניינו, שלא נפל כל פגם דיוני בדרך בירור התביעה."

47. מן המקובץ עולה, כי אין בטענות המשيبة, דבר וחci דבר. נזכיר כי הטעם היחיד של המשيبة נשען על הטענה כי: "אין להיעזר בדרך זו הgorstet כי כל המרבה הרי זה משובח...". מכל מקום, המשيبة לא הבירה מדוע אין לנחל את ההליך באכשניה הנוכחית.

47.1. זאת ועוד. ההליך הנוסף המתנהל בין הצדדים, בבית משפט השלום, עוסק בתשתיות עובדתית אחרת, הדורשה בירור עמוק. בהליך דנא, עסקינו **בשאלת משפטית עקרונית**, הנוגעת לפגיעה בזכותו של המבוקש לפרטיות בדרך של **איסוף מידע עליון והצבתו במדור ייעודי באתר המשيبة**. בהליך דנא, נבחן **מגנון הפעולה הדורסני של המשيبة**, בשונה "מהתוצר הסופי" בדמותו של שתי כתבות מכפישות שפרסמה. גם מטעם זה, יש לדון בתובענה דנא ולהעניק את הסעדים המבוקשים בה.

48. אשר לסעיפים 56-58 לכתב התשובה, אגירת המידע ואנדוקטו תחת שמו של המבוקש, מהווים פגיעה בפרטיות. המבוקש הטיעים בהמטרת הפתיחה שיכל/Shi'umudo למשيبة הגנות לכל פריט מידע כשלעצמו. אולם במלאת איסוף המידע תחת "קורת גג אחת", יש פגעה בפרטיות (ראו סעיפים: 109-101 להמטרת הפתיחה). הניסיון של המשيبة להתעלם בהפגניות מתקדימות הנושא, נועד לכישלון.

48.1. לא ברור גם כיצד המשيبة מבקשת להיבנות מגנת הלב (סעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות), שעה שאספה חומרים משפטיים רבים על המבוקש, תוך ניצול לרעה של היתר העיון הכללי תוך ניגוד עניינים חמוץ (כפי שינויו בהמשך), הדבר מנוגד למגנה המבקשת להחיל את עיקרונו ותום הלב על תקנות העיון).

48.2. פעולות המשيبة לא יכולות לחסוט תחת מגנת הקבועה בסעיף 13(7) לחוק אישור לשון הרע. שכן, הדיווחים אודות המבוקש אינם **נכונים והוגנים** (כך ניוכת בהמשך ביחס לאיורוים שהלו לאחר הגשת המՐatzת פתיחה זו). בנוסף, גם אם נניח שלכל פריט כשלעצמם עומדת מגנתה הניל', הרי שלפעלת האיסוף השיטותית שהובילה להצבת החומרים במאגר מידע, לא יכולה לעמוד מגנתה הניל' (ראו בהקשר זה קביעות בית המשפט בפסק הדין בעניין: א.די.אי; עיריות חדרה ופלוני).

49. המשيبة מודעת לכך שהיא מחזיקה מאגר מידע. מאגר מידע זה נקרא "הגנו", אשר ביחס אליו, המשيبة הצהירה עצמה כי מדובר ב"景德 נתונים" וראשון מסוגו. דברים אלו ממחישים כי בענייננו יש ליתן סعد הצהרתי כי מדובר בפגיעה בזכותו של המבוקש בפרטיות. כמו כן, בית המשפט מותבקש להורות על הסרת התקנים שנלוו אליהם, לאור העובדה **שמאגר מידע זה לא ניתן דין**, וכן כי החומרים אודות המבוקש הושגו תוך שימוש לרעה בה יתר עיון כללי.

50. סעיפים 59-67 לכתב התשובה הם "העתק הדבק", מסעיפים 130-122 לכתב מגנתה בהליך הנוסף. עניינים אלה מוקומים להתרברר, אם בכלל, במקומות אחר, ולא בהליך דנא. מכל מקום, המשيبة מופנית לסעיפים 63-68 לכתב התשובה בהליך הנוסף, שם נמצא מענה לכל טרוניותה.

51. נסיף כי השפה הירודה אשר מכנה את טענות המבוקש ביחס לפגיעה בפרטיותו בשמות כגון: "תיזה מומצת" ו- "דוקטורינה חזיה", מוטב שלא היו מועלות מלכתחילה. הטענות של המבוקש מתבססות על החלטות שיפוטיות שניתנו על ידי בתי משפט מחוזיים ועל ספרות משפטית אירופית וישראלית ענפה. בכל הבוד, הענקת כינוי גנאי אלה (מבלי להתעמת לוגפו של עניין עם טענות משפטיות כבדות משקל), מעידה פעם נוספת על החסר המהותי שבטענות ההגנה של המשيبة.

52. סעיפים 68, 77, 89-90 לכתב התשובה הם שקר מוחלט. אורן פרסיקו, הוא בעל היתר העיון הכללי בתיקי בית המשפט והוא זה המפרסם כמעט תמיד לבקרים כתבות אודוטה המבוקש. ונזכר, פרסיקו לא נתן תצהיר תומך לטענות שהובאו על ידי המשיבה בסעיף זה. מכל מקום, העיון שביצע פרסיקו אינו עומד בדרישות החוק כפי שיבואר להלן.

53. בוגהלו מנהל בתי המשפט מס' 2018-1, העוסק בנושא מתן היתרים כללים לעיון בתיקי בתי המשפט (ಚומרה כנספה "7" להרצת הפניה), נקבע מס' עקרונות מנהים לעיתונאים המעורנאים לעשות בו שימוש. בסעיף ג(8) לנוהל נכתב כך: "במסגרת הבדיקה יבדק, בין היתר, האם המבוקש עשוי להיות מצוי בנגד עניינים ככל שיינן לו היתר או ישנה מניעה משפטית למנון היתר לבקשתו."

54. היתר העיון הכללי, ניתן לפרסיקו ביום 2019.12.6. כמו כן, "הגנוֹז" הוקם במהלך חודש يول' באותה שנה. מעיון בוגהלו שליל, עולה כי ניגוד העניינים צופה פני עתיד, קרי, ביחס לפעולות שיתרכשו בעתיד. משכך, ברור שבמועד שבו ניתן היתר לפרשיקו, מנהל בתי המשפט לא הטיל על פרסיקו הגבלה בעניין ניגוד העניינים, מכיוון, שפרשיקו ככל הנראה, לא דיווח, על האפשרות שהייתה בנגד עניינים שכזה ("עשוי להיות").

55. מכל מקום, מצופה היה מפרשיקו, שיפעל כאמור בסעיף 6 לנוהל הקובלע כך: "המבקש יודיע לדוברות מערכת בתי המשפט על כל شيء נרוי בפרטיהם שנמסרו במסגרת בקשתו."

56. מכאן, שפרשיקו (שנתבע אישית בהליך הנושא במהלך מאי 2019) הפר את הוראות הנהל מאחר ש-הכתבות שפורסמו על המבוקש, התבפסו על כתבי בית דין שהוא עין בהם והועברו "לגנוֹז" שהוקם על ידי המשיבה.

57. לכל זה נוסף, כי המשיבה לא צירפה כל תימוכין לדיווח כלשהו שדיוחה לדוברות מערכת בתי המשפט וזאת בנגד לטענתה כי היא נוקטת "גilio nomine". גם מטעם זה, יש לדוחות את הטענות בדבר היעדר ניגוד עניינים של פרסיקו.

58. זכות העיון בתיקי בית משפט, של מי שאינו בעל דין בהליך משפטי, קבועה בתקנות 5-4 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (unei בתיקים), תשס"ג-2003 (להלן: "תקנות העיון").

59. תקנה 4 (ד) לתקנות קובעת כך:

בבואו לשקל בקשה עיון, ניתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לעניינו בתיק של המבוקש, לעניינים של בעלי דין ושל מי שעולל להיפגע בתוצאה מהعيון, וכן לנסיבות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם העיון בבקשתו.

60. תקנה 5 (ב) לתקנות, העוסקת במנון היתר עיון כללי לעיתונאים קובעת כך:

מנהל בתי המשפט רשאי לקבוע בהיתר כללי לעיון כל תנאי או הסדר הדורשים כדי לאזן בין הצורך בעיון ובין הפגיעה אשר עלולה להיגרם לבעלי דין או לצד שלישי בשל העיון, לרבות השמטת פרטיהם, הגבלת מספר המ unintics ונקיטת אמצעים למניעת זיהויים של בעלי דין או אנשים; כמו כן רשאי בתי המשפט לסרב ליתן היתר כללי לעיון או לקבוע תנאים או הסדרים למיומו בהתחשב בהקצאת המשאבים הנדרשת לכך.

61. לשונו של תקנות 4 (ד) ו- 5 (ב) דומות במהותן, שתיהן מביאות בחשבון את הנזקים שעולמים להיגרם לבעלי דין המקוריים בהליך או לצדדים להיגרם עקב העיון. הפסיקה ביחס לסעיף 5(ב) המתיחסת לניגוד עניינים של עיתונאי כמעט שלא קיימת - דבר אשר מחייב עד כמה פעולותיו של פרסיקו הינו חרוץ

תקדים. מайдך גיסא, לאור זהות בלשון הטעיפים, קיימת פסיקה ביחס לתקנה 4(ד) ממנה ניתן לה乞יש גם לעניינו.

62. כך, קבע בית המשפט העליון בע"א 8849/01 ע"ד צבי סבוב נ' פז-ג' חברה לשוק בע"מ (פורסם בנו, בפסק דין 8 לפס' 15.02.2005:

8. "...כן, למשל, כקבוע בתקנה 4 עצמה, אין די בעצם הרצון של אדם לעיין בתיק בית המשפט אלא שדריש הוא להציגו על טעם הבקשה. שומה על בית המשפט לבחון על כן, את "עינוי בתיק של המבקש". מכאן, למשל, שככל שהמדובר בעניין של המבקש שהוא בעל חשיבות ועוצמה רבים יותר, כך יגבר משקלה של זכות העיון בנסיבות המקרה (רע"א 3614/97, בעמ' 56). ככל שהמדובר בטעש שולי וחסר חשיבות, יפחית משקלה של זכות העיון. **כך למשל, אין דינה של בקשת עיון שמטרתה סיקור עיתונאי, בבקשת עיון שמטרתה שימוש במידע לשם פגיעה מכובנת למי מבعلي הדין.**"

63. בפסק דין נוסף של בית המשפט העליון בע"מ 6823/10 פמי פרמיום בע"מ נ' משרד הבריאות (פורסם בנו, 23.06.2011) (להלן: "פרמיום") אשר דין באיזו בין זכות העיון לבן הזכות לפרטיות של בעל הדין, קבע בית המשפט העליון בפסק' 6 כך:

"6. עם זאת, ככל הנוגע להיקף העיון, באתי למסקנה כי אין להתייר במרקחה זה עיון במסמכים מסוימים המצוים בתיקי בית המשפט, הכוללים מידע פרטי ועסקי... ואסביר: לבועלות הדין המתנגדות לעיון יש אינטרס לגיטימי שלא ייחשפו לפני המבקשת מסמכים מסוימים, חן כדי לשמרו על פרטיווֹן זה כדי למנוע יתרונו למתחרה עסקי במכרזים עתידיים. וודגש, **כדי עצם** העבודה שהמסמכים הוגשوا במסגרת המכרז ובמסגרת ההליך **המשפטי אין ממשעה כי בעלי-הדין ויתרמו מנינה וביה על הטענה כי אין לאפשר לצד של** השתרף במכרז ולא נטל חלק בהליך המשפטי **לعيון במידע**. האイון בין גiley (או מתן אפשרות עיון) לבין חשוי איינו קבוע אלא דיןומי, ונקבע בכלל מקרה לפי הוראות הדין הולבניות, לפי מיהות הצדדים ולפי עצמת השיקולים המתחררים."

64. בת"א (מחוזי מרכז) 17-2059-02 אמיר יוסף ברוט נ' מישוריים השקעות נדל"ן בע"מ (פורסם בנו, 26.09.2017), קבע בית המשפט המחוזי כי **על תקנות העיון** יש להחיל את עיקרונותם תומם הלב של מבקש העיון. כך נקבע בפסק' 20(ד):

יש להחיל את עיקרונותם תומם הלב גם על **יישום תקנות העיון**, ואין לאפשר התנהלות אשר מצד אחד עלולה לפגוע באינטרסים של הנטבעים והותבעות הרואים להגנת בית המשפט כאשר, מהצד השני, מבקש העיון לא נמצא לפרט בנדוד הבקשה **מהם הטעמים האמתניים** המונחים בסיסו**תיק**. בנסיבות אלה, מטעורר חשש כי כל מטרת**הבקשה** דין הינה לשמש "mseع" דיג' בעלהם לשם הנחת תשתיית לצורך יצירת הליך משפטי

- עלום בעtid. נוכח הנטען בכתבי**הטענות בקשה** זו, ובהתחשב**באמור לעיל, מטעורר ספק** **באשר לתום ליבו וניקיון כפיו של מבקש העיון...**

65. מן המקובץ מתקבלות המסקנות הבאות:

65.1. עיון בתיקי בית המשפט לא נועד **לפגיעה מכובנת** למי מבعلي הדין **בנסיבות "עובדת עיתונאית"** (ובעניינו) במרקח) בדרך של פרסום عشرות כתבות מגמותיות ושקרים הנשענות על כתבי בית דין מהליכים משפטיים שנייהל.

65.2. מיהות הצדדים בעניינו, **כוללת יריבים** בהליך משפטי. מכאן, וכפי שיובהיר בהמשך, בສיקורו של פרסיקו קיים ניגוד ענייניים מובנה ביחס לעבודתו העיתונאית.

65.3. עצם ניקיטת הליך משפטי על ידי המבקש, גם אם לא הוטל כל צו איסור פרסום על הליכים אלו, **אין** **מצמיח הסכמה יש מאין, לאירוע חמורים משפטיים אוות המבקש**.

66. ביחס לסעיף 68 לכתב התשובה, נוסף, כי גם התיימוכין מספרו של המלומד אורי שנחר, "דין לשון הרע" נבו הוצאות לאור בע"מ, (1997) בעמ' 212 אינם יכולים לסייע למשיבה. מעיוון בעמ' זה עולה כי בית המשפט המחויז בפסק דין ברקן⁵ דין בסוגיה של הכרעת דין פלילית ולא בכתב טענות בהליך אזרחי. מכל מקום, עניינו לא מדובר בכתב טענות אחד, אלא במצבוי כתבי בית דין והחלטות שבעצם אגירותם באثر המשיבה, מתקיימת פגיעה אונושה בזכות לפרטיות⁶.

67. בכל הנוגע להגנת "אמת דיברתי" (סעיפים 1-69), המשיבה לא יכולה להושען על קביעות בית המשפט בהליך הנוסף. שכן, קו ההגנה שלה בהליך שם, מתעקש שלא להיכנס כלל לבדיקה אמרות האמור בכתב ההגנה של דרוקר (כמו גם בכל פרטום אחר מאז, אודוטה המבקש). ולכן כיום, טענת המשיבה כי הגנה זו תוכל לשמש אותה בהליך דנא, היא טענה שנטענה בחומר תום לב מוחלט, חוטא לאמות, ודינה להידחות.

68. אשר לסעיף 76 לכתב התשובה, המשיבה קופרת בכך שהיא מנהלת מאגר מידע, "וכאילו" מאגר מידע זה אינו רשות. מהתיחשותה, לא ברור מה מוחחש בדיקוק. אם מאגר המידע נרשם כדין, מדובר המשיבה לא הביאה כל תימוכין לכך, או מסמך אחד לרפואה המציג זאת?

אם הcpfירה היא בעצם הצורך לרשום מאגר מידע כזה, הרי שכפי שהוצע בהרחבת המרצף הפטוחה, עניינו מדובר במאגר מידע פעיל, שדפו ממנו חומרים לכל החפץ בכך (ובברור כי אין זו חובה טכנית).

69. מעיוון בסעיף 78-84 לכתב התשובה עולה כי למשיבה לא עומדות ההגנות הקבועות בסעיף 8(ד) לחוק הגנת הפרטיות. ונבהיר.

כתב בית הדין והפרסומים אודוטוי לא פורסמו לרבים על פי סמכות דין. שכן, ברור שהמשיבה אינה גורם שלטוני האמון על מרשם כלשהו. כמו כן, המידע על המבקש לא הוועד לעיון הציבור דין. שכן, הוא נלקח ממאגר המידע של מערכת בית המשפט, תוך ניצול של היתר העיון שניתן לאחד מעובדי המשיבה. לכן נוסף את קביעות בית המשפט בעניין **פרמיום**, מהן עולה כי עצם הגשת כתב טענות על ידי בעל דין (גם אם לא הוטל עליו צו איסור פרסום לבקשתו), לא **מצמיה הסכמה יש מעין לעיון בו**.

70. אשר לסעיף 79 לכתב התשובה, המבקש יפנה לטענותיו בהתייחסותו לשאלות בית המשפט הנכבד שהופנו אליו ביום 25.12.2019. בעניינו מדובר במאגר מידע פעיל, שמידי תקופה מצטברים בו חומרים נוספים. משכך, ברור שלא ניתן לכתם את הנוקים של המבקש בעת הזו.

71. אשר לסעיף 80 לכתב התשובה. בהליך דנא, נדרש טיפול שורש יסודי, שייתן מענה לדיליפת המידע מותוך "הגנן". בסעיף זה, המשיבה דורשת ניהול הלि�כי הוחחות ארוכים, על מנת לדוחות את הকץ ובד בבד, להמשיך ולרמות את זכותו של המבקש לפרטיות. בכל הנסיבות, בית המשפט הנכבד לא יכול להיעתר לכך.

72. ביחס לסעיף 81 לכתב התשובה, ברור שמדובר בטענה מופרcta. בהליך הנוסף, המבקש הוא התובע. לא קיים ספק בדבר רצונו בבירור תביעתו כدعוי כמו גם בקבלת סעדים כספיים גרידא, בעוד שבתובעה דנא, מדובר בבקשת לממן סעד הצהרתי המורה כי פועלות **איסוף** ו**איןזוקש** החומרים עליו, תחת מאגר מידע, מהוות פגעה בפרטיותו. כפי שהוצע לעיל, אין מניעה לבקש הסרתם של תנאים בד בבד, עם הדרישה לسعد הצהרתי (ראו: עניין מזור).

⁵ ראו: ע"א (ת"א) 296/76 ברקן נ' תמרי ואח', פ"מ תשלי"ז (ב) 247, 254-255

⁶ ראו: עניין אי. די. איני; עניין פלגי ועניין עיריית חדרה.

72.1. זאת ועוד, המשיבה לא הבניה כיצד פרסום 25 כתבות מכפישות חדשות (!) המתבססות על כתבי בית הדין מהלכים אחרים בהם מעורב המבקש (שאינם נוגעים אליה), תייתר את הדיונים בהליך הנוסף שעוסק בשתי כתבות בלבד שפורסמו מספר חדשם טרם הקמתה "הגזך" (שהוא מושא התובענה דנא).

73. אשר לסעיפים 82-83 לכתב התשובה, המשיבה לא הסבירה מדוע לא נקטה הליכי רישום של מאגר מידע, בנדיש בחוק. כל שטענה המשיבה הוא שמדובר בחובה "טכנית בלבד". בכך, המשיבה שוגה שגיאה מהותית. עיידן הטכנולוגי של ימינו, בו קיימת סכנת ברוחה מדילפת חומרם מאגרי מידע (כפי שהתרחש בעניינו), מדובר בחובה מהותית, שכן, היא נועדה להגביל את בעלי מאגרי המידע, מהחזקת ושימוש בחומרם שנאספו על מושאי המידע לא הסכמתם (ראו את הנימוקים לכך בהרחבה בסעיפים: 108-109 להמשך הפתיחה).

74. יתר על כן, המשיבה ניסתה לבסס את הטיעון המופרך בדבר העדר הצורך ברישום מאגר מידע, אך בשל העובדה חובה "טכנית", בהסתמך על דו"ח שופמן משנת 2007. בדו"ח זה אומנם הומלץ להגביל את היקף הגופים שיידרשו לרשות מאגרי מידע (בשונה מביטול כללי של ההוראה), אולם, דו"ח זה לא אומץ בחוק הגנת הפרטיות והוראת רישום מאגרי מידע נותרה על כנה.

75. לכן נוספים, כי מאז ניתנו המלצות דו"ח שופמן, ולצד קפיאת החוק על שמריו, הטכנולוגיה המשיפה להתקדם בקצב מהיר (בין היתר ביחס למחשב ענן, נתוני עתק בביג DATAה, מודלים עסקיים חדשים המבוססים על מידע אישי והתרחבות האוליביזציה של זרימת מידע). כמו כן, באיחוד האירופי נכנסת לתוךן לאחרונה רגולציה מקיפה חדשה ועכנית (ה-GDPR) שעקורנותיה אומצו בישראל.⁷

76. תקנה 2(א) לתקנות אבטחת המידע קובעת:

2. (א) בעל מאגר מידע יגידו במשמעות הגדרות מאגר (להלן – משמעות הגדרות המאגר), את כל העניינים האלה לפחות:

- (1) תיאור כללי של פעולות האיסוף והשימוש במידע;
(2) תיאור מטרות השימוש במידע;

...
(4) פרטים על העברת מאגר המידע, או חלק מהוותי ממנו אל מחוץ לגבולות המדינה או שימוש במידע מחוץ לגבולות המדינה, מטרת העברת, ארץ היעד, אופן העברת וזהות הנעבר;
(5) פעולות עיבוד מידע באמצעות מחzik;

...
(ב) בעל מאגר מידע יעדכו את משמעות הגדרות המאגר בכל עת שנעשה שינוי משמעותם במושגים המפורטים בתקנית משנה (א), ויבחרו את הצורן בעדכונו כאמור, בשל שינויים טכנולוגיים ארגוני או אירופי אבטחה כאמור בתקינה 11, בכל שנה עד 31 בדצמבר.
(ג) בעל מאגר מידע יבחו, אחד לשני, אם אין המידע שהוא שמור במאגר רב מן הנדרש למטרות המאגר.

77. מכאן, גם אם נלק בדרכה המוטעית של המשיבה ונניח כי הוראת הרישום של מאגר המידע היא "טכנית" (והדבר אינו כך), הרי שעינינו הראות, כי תקנות אבטחת המידע מחייבות להגדיר את המטרות שלשםן הוקם המאגר, גם ללא קשר לחובות הרישום הקבועה בחוק.

78. כמו, ככל שהמשיבה לא רשמה את מאגר המידע, יש לבחון מהן מטרות השימוש במידע שאספה ולאיזה צורך נאספו מלכתחילה. המבקש הבהיר היטב בסעיפים 119-121 להמשך הפתיחה, כי מטרותיה

⁷ ראו בהקשר זה את החובות הקבועות בתקנות הגנת הפרטיות (בטחת מידע), תשע"ז-2017 (להלן: "תקנות אבטחת מידע").

המוחזרות של המשיבה הן **לאסוך** חומרים אודוט גופיים ציבוריים (הכפופים לחוק חופש המידע) ולגופי תקשורת נוספים, ולא על אנשים פרטיים כדוגמת המבוקש.

79. ככל אלה נוסיף את קביעותם בתם המשפט בעניין אי.די. איי ועיריות חרדה, מהן עולה כי המשיבה **לא עמדה ב מבחון צמידות המטירה בבעל מאגר מידע** (**שהיא עצמה לא מתכחשת לעובדה זו**) **עת אספה חומרים על אדם פרטי, בגיןו למטרותיה המוחזרות.**

80. אשר לסעיף 85 לכטב התשובה, המשיבה טענה בעלמא ולא תימוכין כי דיליפת המידע ממאגר המידע שלו, לא הוכחה על ידי המבוקש, כך שלשיטתה מדובר בטענות "ספקולטיביות". דא עקא, המבוקש הציג בפני בית המשפט הנכבד **תשתיית עובדתית מוצקה**, לשיכרונויז'ציה המלאה בין המשיבה לבין גורמים שונים בארץ ובעולם, אשר עשו שימוש בפועל במידע מתוך מאגר המידע (forensic news, אנטון רוגיט, עיתוניים בריטיים).

ג. סיקור הוגו והיעדר ניגוד עניינים, האומנים?

81. את תוכאת פועלת אגירת החומרים על המבוקש, במטרה לסקרו באופן מכפייש, ניתן לראות בדוגמה נוספת המתייחסת לכתבה שפרסמה המשיבה ביום 26.12.2019. הכתבה עסקה בהסדר גישור שקיבל תוקף של פסק דין מחייב בהליך שנייה המבוקש נגד חברות "בחדרי חרדים", בגין פרסומים כזובים שפורסמו עליו.

*** העתק פסק הדין שניתן להסדר הגישור מצורף לתגובה זו כנספח "1".
*** העתק הכתבה מיום 26.12.2019 מצורף לתגובה זו כנספח "2".

82. במסגרת פסק הדין זה, נכללה התcheinבות **חד משמעית** מצד הנטבעת, "בחדרי חרדים" (להלן: "הנטבעת"), **להסביר את הכתובות** שעסקו במבוקש **מתוך רשות האינטרנט**, מתוך הפנמה עמוקה של הנזקים שנגרמו למבקר **עקב הפרסומים**.

83. ראייה לכך, היא התנצלותה המפורשת, בין היתר בסעיף 1(ב) להסדר הגישור, שבו נכתב כך:

"...צד ב' מזמין לנכון להבהיר בזאת כי לא התכוון בשום צורה ואופן לפגוע בצד א' **באמצעות הפרטומים** מושא התביעה, והוא מתנצל על **עגמת הנפש** שנגרמה לצד א' **בתוצאה מהט...**".

84. בהמשך, בסיפה לסעיף 1(ב) נכתב כך:

"...צד ב' מבהיר כי **לא התכוון לאמת פרסומים קודמים** שנעו על אודות הצד א' בכל תקשורת אחרים...".

85. עיון בהסדר הגישור מעלה כי כספי היפויו שלילמה הנטבעת שם, נתרמו לזכה ל佗ות נזקים, ומתוך הגינויים והתום לב המאפיקים את דמות המבוקש. אולם, ככל הנראה, עקרונות עיתונאים הכלולים דיווח הוגן ואובייקטיבי, הכולל חתירה לאמת, חלפו מן העולם בכל הקשור לאופן בו המשיבה נוהגת לסקר את המבוקש.

86. **שלא במתפטי**, הסדר הגישור מצא דרכו לידי המשיבה שבחרה לפרסם כתבה מעוותת נוספת שנוועדה לרוקן מתוכן את הסדר הגישור, תוך שדאגה בחוסר הגינויים מוחלט שפרסום הנטבעת (**שהוסר מרשות האינטרנט**), יישאר בה לעולמי עד, דרך מחזורי מידע בהתבסס על הסדר הגישור.

87. כך למשל, המשיבה בחרה לגלג על המבוקש בעניין **עגמת הנפש** הקשה שנגרמה לו עקב פרסום של הנטבעת, בחוסר רצינות מוחלט **באמצעות ציטוטן של המילits עגמת נפש תחת מרכאות כפולות** (ראו: כוורת המשינה לכתבה).

88. יתר על כן, מחוזר המידע, בא לידי ביטוי בכך שהמשיבה חזרה בכתבה על טענות הנتابעת (שהיו אמורים להיות מוסרים חלק מהכתבת). טענות אלה הופיעו בכתב הטענות של הנتابעת שנאגרו על ידי המשיבה "בגנץ" (תחת הכותרת: ולטר סורייאנו נ' בחדרי חרדים) עוד מימים ימימה.

89. כתבי הטענות המוחשים עסקו בחברה שבבעלות המבוקש, אשר ייחסו לה שימושות מודמיינות של אבטחת משלוחי זהב ויהלומים של אנשי עסקים ובנקים.

90. דוגמא זו ממחישה היטב את דרך השלטה השיטית והמכונית של המשיבה, אשר אגרה חומרים על המבוקש (לרובות כתב בית דין, ולא רק פסקי דין), באמצעות היתר העיוון של פרסיקו, והשתמשה בהם לסייע המבוקש, גם לאחר שנקבע בפסק דין שאישר הסכם פשרה כי פרטי מידע אלה יוסרו מהמרשתת. יתר על כן, עניינו הרואות, כי כותרות הסיקוריהם אדוות המבוקש, אין אובייקטיביות ומילא לא יכולות לחסוט תחת ההגנה של סיקור הוגן.

91. לא לモתר לציין, שהמשיבה סיירה לפניה המבוקש להסרת הכתבת.

*** העתק מכתבו של המבוקש והתשובה לכתב מצורפים כנספח "3" לתגובה זו.

92. בהקשר זה ראוי לציין כי בית המשפט העליון בפס' 5(ה) לפסק דיןו בעניין נידלי, היה ער לנושא זה כאשר קבע כך:

"מאפיין נוסף של מרשות החברתיות, כמו גם של המרחב האינטראקטיבי בכלל הוא "נצחיות התוכנים". לעתים קרובות, מידי המפורסם ברשות החברתיות ישאר בהן לנצח, וזאת בעיקר בשמדור בפוסטים ויראלים..."

93. אשר לסעיף 91 לכתב התשובה. המבוקש לא צירף את פרסיקו כמשיב, מכיוון שפועלות האינדוקס ויצירת מאגר מידע הם פרי עשייתה של המשיבה באישיות משפטית ("העין השביעית מציעה מסד נתונים יחיד מסוגו..."). פרסיקו הוא עובד העומתה המשיבה ששיע באיסוף החומריים, באמצעות היתר העיוון הכללי שהוא מחזק.

94. לכן, גם אם נניח שהיתר העיוון שניתן לו הוא "אישי", המשיבה עצמה מודה כי פרסיקו מופעל על ידה (ראו: סעיף 89 לכתב התשובה). כמו כן, ככל הידוע למבוקש, פרסיקו עובד אצל המשיבה ומפרסם כתבות באתר חדשות לבקרים. על כן, גם בטענה זו של המשיבה, אין ממש ודינה להידחות.

Handwritten signatures and names on a document. The signatures are written in Hebrew cursive script. The names identified are:

גבריאל שמגר, עו"ד
אלון בומבק, עו"ד
אלון בומבק ושות', משרד עורכי דין
ב"כ המבוקש

ליבליך - מוזר, משרד עורכי דין

Lieblich - Moser, Advocate Office

Shlomo Lieblich Adv. (1926-2001) Founder

Mibl B. Moser Adv. & Notary (LL.M.)

Tal Lieblich Adv.

Tamir Gluck Adv. (LL.M.)

Paz Moser Adv.

Shira Brik-Haimovich Adv. (LL.M.)

Omer-Ziv Ashkar Adv. & Notary (LL.M.)

Yaron Hanin Adv.

Yaron Shalmy Adv. (LL.M., M.A.)

Reut Freidenreich Adv. (LL.M.)

Adi Sharabi Adv.

Tehilla Kaiserman Adv.

Barr Lauden Adv.

Moshe Shani Adv.

40 Nirim Tel-Aviv St., P.O.B. 300, Tel-Aviv 6100201

Fax: +972-(0)3-5442375 www.lm-adv.co.il

שלמה ליבליך ש"ד (1926-2001) ממייסד

מיבלו ב. מוזר עורך וווטרין

טל ליבליך עורך

תמייר גליק עורך

פז מוזר עורך

שירות בריק-חיימוביץ' עורך

עומר-זיב אשקר עורך וווטרין

ירון חנוך עורך

ירון שלמי עורך

רעות פרידנרייך עורך

עדו שראבי עורך

תמייה קיסרמן עורך

בר לאודו עורך

משה שניי עורך

רוחן טל תל-אביב 40 (בнт' שחף), ת.ד. 300, תל-אביב 6100201

טל: +972-(0)3-5442370 lm@lm-adv.co.il

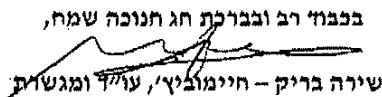
תאריך: 22/12/2019 העברת פקסימיליה Date: 22/12/2019

שם:	藐יבורות כב' השופטת איילה גזית, בית-משפט השלום בת"א - יפו			לכבוד:
		מספר פקס:	6910699 2652 69	
		מספר טלפון:	טל. נו:	
		ס. מ.א.ת:	שירות בריק - חיימוביץ', עורך ומגשרת	
מספר דפים (כולל עמוד זה):		4		מספר עמודים (כולל עמוד זה):
חומר:				
Copy:				

הודעתה: דוחן לעיון נשלוח התייחסות נא להסביר

הכוון: תולעת חמגרת בדבר הסדר גישור בת.א. 18-03-18293
פְּרִיאַנָּגֶן. בְּחִזְקֵיָה חֲלָדִים בְּעֵמֶן (אַחֲרָנָה). שְׁמִינִיל

1. הליך הגישור שהתקיים על-ידי היום בתיק שבנדון הסטייט במחוז גישור.
2. אני העלchai בבקשת הצדדים למתן תוקף של פסק-דין למסדר והשבת האגרות לצדים בהתאם לתקנות לבב' השופטת איילה גזית.

בבב' רב וברכת חג חנוכה שמת,

 שירות בריק - חיימוביץ', עורך ומגשרת

25/12/2019

בקשה 16 בתיק 18293-03-18

شو' איילה גזית

ת.א. 18-03-18
לפנִי כב' משומתת איילת גזית

60ק דין

1. הנני מאשרת את הסכם הגישו, וזאת לו תוקף של פסק-דין, ללא צו להוצאות.
2. האגרה תוחזר לתובע, ולמודיעים 1-4, באמצעות בא-כוחם, בהתאם לתקנות.
3. המזכירות תבצע סגירת תיק.
4. המזכירות תשלח פסק-דין לצדים.

22.12.20

מזהיר מילוי
הצהרת ידיעה ותובע
הצהרת ידיעה ותובע

הצהרת ידיעת תובע

הצהרת ידיעת תובע

(להלן: "עד א'")

טל: 03-6932090 ; פקס: 03-6932091

לבין

נתבעים:

1. בחדרי אורדי בע"מ
2. מנישורץ
3. אלישזינגר
4. משה וייסברג

cols עיי ביב' עוזיד ט, קלימאן ואו ג. רוזנטליין
מרח' מדינת חיות 91 הרצליה
טל: 00-7370900 ; פקס: 153-7370900 (להלן: "עד ב'")

לבין

חצ' שליש:

עיי ביב' א. קדרי ואו ג. ברינה ואחרי
מרח' וושינגטן 4, ירושלים
טל: 00-5674000 ; פקס: 074-7137001 (להלן: "עד ג'")

הואיל
ובין הצדדים נקבעו מחלוקת שבאו לידי ביתו בהגשת תביעה בת.א. 18-03-18
ובשלוח הודעה לצד שלישי בבית-משפט השלום בתל-אביב - יפו (להלן: "התביעה"
ו"התביעה לצד שלישי" בהתאם);

ותואיל
ולשם סיום המחלוקת שביניהם מוחוץ לכתלי בית-המשפט הופנו הצדדים עיי בית-
המשפט הנכבד לפתרון הסכוך ביןיהם באמצעות הליך של גישור, אשר נערך עיי
המגשרת עיי שורה בריק – חימוביץ';

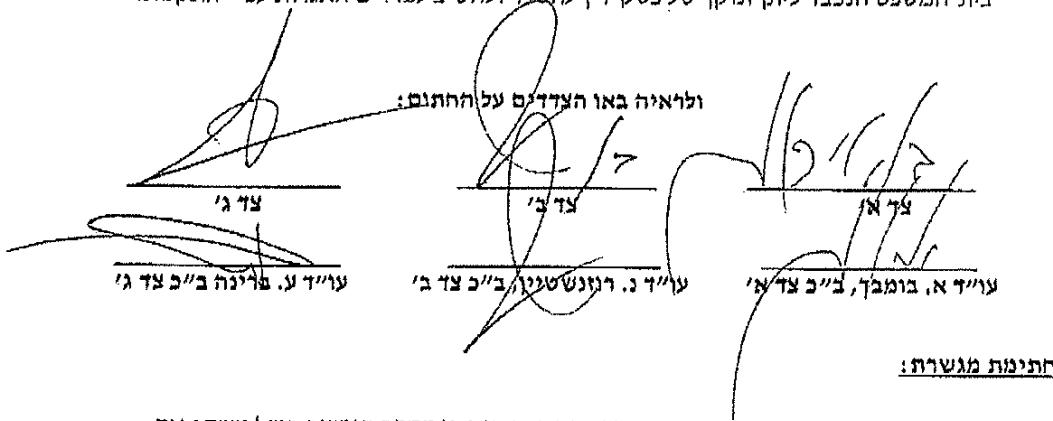
ותואיל
והצדדים הגיעו להסדר לישוב המחלוקת בהגינות, מתוך רצון חופשי ובתום לב, והם
מקשים כי יינתן לו ותוקף של פסק-דין לאחר שהבינו את מהותו;

לפייך הותנה וחוסכם בין הצדדים בולקמן;

1. הסדר זה נעשה לשם טיפול סופי ומוחלט של מלאה טענות ודרישות כל הצדדים ואו חליפיהם ואו
מי מטעם מכל מין וסוג שהוא המופיע בכתב הטענות בתיק זה, מבלי שצד מודה בטענות
משגנו, ובכפונו למילוי תנאיו שלhn;

2

- הפרסומים מושא מתביעה יוסרו מאתר האינטרנט עי' צד ב' בתוקף 5 ימים מיום קבלת הודעה
גדרה מותן תוקף של פסק-דין להסדר זה.
- לאחר שצד א' הציג את מכתב מפכ"ל המשטרה מתאריך 25.2.18 לפיו בדבריו בנושא פרישת
המעקב כלל לא הזכר צד א', צד ב' מזמין לנכון להבהיר בוואת כי לא התכוון בשום צורה
ואופן לפגוע מצד א' באמצעות הפרסומים מושא מתביעה, והוא מתנצל על עוגמת הנפש
שנגרמה לצד א' כתוצאה מהם. צד ב' מבהיר כי לא התכוון לאמת פרסומים קורדים שנעשו
על אוזות צד א' בכלי ותקשורת אחרים – אלא כל מונענו היה לסקור את דמותו של התובע
בחרחה אשר רלבנטית לציבור קוראים.
- שני הצדדים מדגישים זאת כי שמו את ערכיו תרומה לציבור נזק, והועלות הראשונות
של צדקה וחסד – לפני עקרונותיהם שלהם. בסיבוב אלה הצדדים מוחרים לשים
המחלוקות ביניהם מאחוריים. באות כאמור צד ב' ישיא לביקשת צד א' תרומה לעומת
"יד אליעזר" – בסך כולל של 35,000 ש' בתוקף 8 ימים מיום מותן תוקף של פסק-דין להסדר
זה. צד ב' ישלח לב"כ צד א' אסמכתה המעדיה על ביצוע התורמה.
- צד אשר סבור כי החסדר הופר יפנה לבעל דיינו באמצעות בא מוחו ויאפשר לו תיקון ההפרה
בתוקף 4 ימים.
- ביצוע האמור לעיל יהווה סילוק מלא ומוחלט של תביעת צד א' כלפי צד ב' או חליפתו או מי
מתעמו ותביעת צד ב' כלפי צד ג' או כל מי מטעמו בקשר עט הטענות הכלולות בתביעה ובהודעה
לצד שלישי.
- כל צד יישא בשכית עורך-דין ובחוואותיו, לרבות בהוואות הליך הגישור עפ"י חשבון שיונפק
לצדדים.
- הצדדים מבקשים מהמגשרת לפנות לבית-המשפט הנכבד בהודעה בדבר הגעה להסדר גישור
בשםוק לחתימתו, בבקשתו שנסחה מצ"ב להסדר זה ומהוות חלק בלתי נפרד ממנו ובה יבקשו את
בית-המשפט הנכבד ליתן תוקף של פסק-דין להנער ולהסביר לצדדים האగרות עפ"י התקנות.

אני חווים, עי"ד שירות בריך – חייכוביץ', מאשרת זהה כי הסדר הגישור חנייל משקף את
ההסכמות אליהן הגיעו הצדדים במסגרת הליך הגישור.

שירות בוטיק – יחיכוביץ
Aviva Botik-Haimovich, Adv.
טלפון: 052-551-2511

22/12/2019
תאריך

ת.א. 18293-03-18
לפני ב'ב' משפט איילה גיזת

בבית-משפט השלום
בתל-אביב - יפו

בעניין שבין:

וולטר צבי סוריאנו
עוי ב'ב' עווייד א. בומבן ואחרי
מרח' ויצמן 2, תל אביב
טל': 03-6932090; פקס: 03-6932091
(להלן: "צד א'")

חתם:

לבין

- .1. בחורי חרדים בע"מ
- .2. מנישורץ
- .3. אלישלזינגר
- .4. משה וייסברג

הנתבעים:

cols. עוי ב'ב' עווייד ט. בלימיאן /או. נ. רוזנשטיין
מרח' מדינת היהודים 91 חרכציה
טל': 073-7370900; פקס: 153-7370900 (להלן: "צד ב'")

לבין

דניאל שפיגל

צד השלישי:

עוי ב'ב' א. קדרי /או. ע. ברינה ואחרי
מרח' וושינגטונ 4, ירושלים
טל': 02-5674000; פקס: 074-7137001
(להלן: "צד ג'")

הודעה מטעם הצדדים
בדבר הגעה להסדר גישות

הצדדים מודיעים זו את בית- המשפט הנכבד כי ישבו המכילות מוחץ לכתלי בית- המשפט
בחליק גושור שהתקיים עוי המגשות עותה"ד שירה ברק - חיימוביץ'
הצדדים מבקשים את בית- המשפט הנכבד ליתן תוקף של פסק-דין להסדר ולחרות על השבות האגרות
להובע ולשולח החודעה לצד שלישי בהוגנים לתקנות.

צד ג' עוי
עו"ד ע. ברינה, ב'ב' צדי ג'

צד ב' עוי
עו"ד ג. רוזנשטיין, ב'ב' צדי ב'
צד א' עוי
עו"ד א. בומבן, ב'ב' צדי א'

ולטר סורה-אנו נגד "בחדות" מודים.

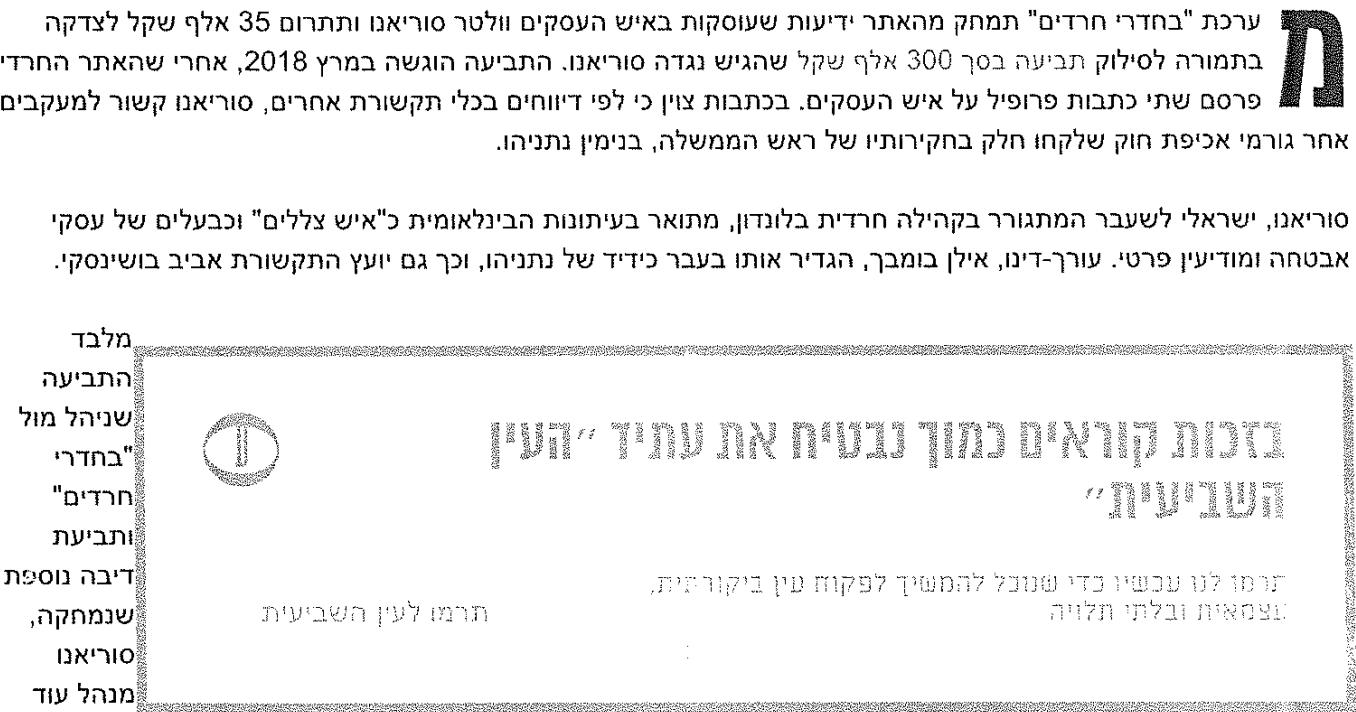
פשרה בנסיבות הדיבבה של וולט טורייאנו נגד "בחדרי חרדיים"

האתר החידי ימחק כתבות שעוסקו באיש העסקים המקשר לונתניהו ויתרומס כספ' לצדקה

איתמר ב"ג | 26.12.2019 | 0

ה ערכת "בחדרי חדרים" תמקח מהarter ידיות שעוסקות באיש העסקים ולטר سورיאנו ותתרום 35 אלף שקל לצדקה בתמורה לשילוק תביעה בסך 300 אלף שקל שהגיש נגדה سورיאנו. התביעה הוגשה במרץ 2018, אחרי שהarter החדרי פרסם שתי כתבות פרופיל על איש העסקים. בכתבות צוין כי לפי דיווחים בכלי תקשורת אחרים, سورיאנו קשור למעקבים אחר גורמי אכיפת חוק שליחו חלק בחקירותיו של ראש הממשלה, בנימין נתניהו.

סורייאנו, ישראלי לשעבר המתגורר בקהילה חרדית בלונדון, מתואר בעיתונות הבינלאומית כ"איש צללים" ובבעליהם של עסקיו אבטחה ומודיעין פרטי. עורך-דין, אילן בומברג, הגדיר אותו בעבר כידיד של נתניהו, וכרך גם יועץ התקשורות אביב בושינסקי.

שלוש תביעות נגד אמצעי מדיה ועיתונאים. מהעתונאי רביב דרוקר הוא תובע חצי מיליון שקל בעקבות ראיון רדיוופוני שבו סיפר דרוקר על "הדלפות לא מוסכמת" מגורמים במשטרה שלפיهن יש קשר בין סורייאנו למעקבים (דרוקר ציין כי הוא עצמו אינו מאשר לחדיפות).

שבית-המשפט הערוני קבע כי אין מקום לנמל את ההליך בבית-משפט ישראלי. בעקבות סיקור התביעה באתר "הען השביעית", סורי-Anon הגיע לתביעה נוספת – נגד דורך, וגם נגד "הען השביעית". בתביעה זו הוא דורש פיצויים בסך 580 אלף שקל. בתביעה השלשית דורש סורי-Anon להורות ל"הען השביעית" למחוק מהאתר מסמכים מתוך ההלכים המשפטיים שלו. תביעה שהגיש בארץ נגד הבלוגר האמריקאי ריצ'רד סילברטstein הסתימה בהפסד, לאחר

במועד אוקטובר האחרון תבע סוריאן באירלנד את הרשות החברתית טויטר בעקבות השיח המקוון על אודוטוי. מוקדם יותר באותה שנה Aires סוריאן לטענה גם את אתר התחקירים האמריקאי Forensic News, שעסק בראשת הקשרים העסקיים שלו. לפיו מידע שמסר סוריאן לאחורה לבוט-המשפט – האIOS לא מונש משום שבקליפורניה ישנו חוק נגד תביעות השתקה.icut,

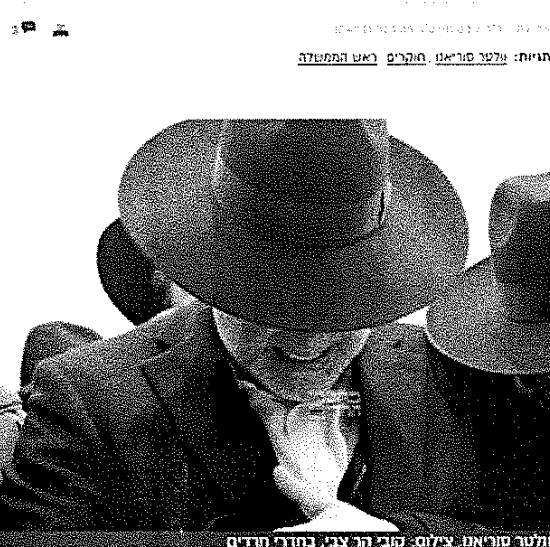
האתר התנצל על "עוגמת הנפש"

הכתבות של "בחדרי חרדים" שבגין הוגשה התביעה פורסמו בחתיימת משה ויסברג ואלי כהן (שניהם שמות העט של העיתונאי משה ברגמן). הן התבססו על דיווחים של תאגיד השידור הציבורי וחברת החדשות (כiom חדשנות 12), אך כללו גם צלום בלבד אשר פנו נראות פניו למחזה, ולצד זה מידע ביוגרפי. יצוין כי עורך האתר בזמן פרסום הכתבות ובשליטה באתר מתחלו מАЗ הגשת התביעה.

סוריאנו טען כי מערכת "בחדרי חרדים" הכפישה אותו ופגעה בפרטיו – בין היתר משומש פרטסמה את תאריך הלידה העברי שלו, את עובדת היוטו יליד ארגנטינה, את שמות שכנות מגוריו בלונדון ובירושלים, את קרכתו לרבות המנוח משה שפירא ואת היומו "אדם חרדי המנהל אורח חיים חרדי קפדי ביוטר", ש"חברת אבטחה שבבעלותו מתעסקת באבטחת משלוחי צב ותלמידים של אנשי עסקים ובנקאים".

בעקבות חשיפת 'בחדרי': פרטים חדשים על החרדי וולטר סוריאנו • צפוי

הוא מנהל חברה שעסוקה באיסוף מידע מודיעיני אזרחי, שבין השאר העסיקה יעדיו 8,200, סיירת מעכלי ייחידות מודיעיניות נספחים: מיטסחים חדשים על אש העסקים החרדי וולטר סוריאנו צפו בכתבתו של צח שפיען ב'כאן'ו'

הוועדה הלאומית לחינוך, התרבות והספורט, בקשר לחשיפת מילויי מסמכים
תוקף: פלצ'ר פרואם, מילר, גולדמן, נאש גולדמן, גולדמן נטן

חרדי מלונדון: מי אתה וולטר סוריאנו? • פרופיל

האיש שהתקשרות הישראלית נשפה אליו בעקבות טענות כי אסף מידע נדר חוקרי המשטרה שעסקו בתיקי ראש הממשלה: מתגורר באנגליה גנון החרדי בלונדון, כל הפריסטים בבחדרי חרדים' על החדרי שפתח בית כנסת בשכונה ובבעלותו חנות אבנתה

הוועדה הלאומית לחינוך, התרבות והספורט, בקשר לחשיפת מילויי מסמכים
תוקף: פלצ'ר פרואם, מילר, גולדמן, נאש גולדמן, גולדמן נטן

הוועדה הלאומית לחינוך, התרבות והספורט, בקשר לחשיפת מילויי מסמכים
תוקף: פלצ'ר פרואם, מילר, גולדמן, נאש גולדמן, גולדמן נטן

ב"בחדרי חרדים" טענו מנגד כי מדובר בתביעה השתקה, וכי הפרטסמים על סוריאנו כוללים דברי שבח ומחמאות – "בעל חסدن ענק שמספר צדקה וחסד", למשל. באתר, שיוצג על-ידי ערכאי-הדין גתנאל רוזנשטיין ועל קלימיין, טענו גם שהכתבות העברות מראש לנציג של סוריאנו, שקרה אותן ואישר לפרסם. הנציג, קרוב משפחה של סוריאנו בשם דניאל שפיגל, צורף להליך על-ידי "בחדרי חרדים" בטענה שם יוטל על האתר לשלם פיצויים, יש להורות לשפיגל לשאת בתשלום.

בהחלטה שניתנה בחודש שעבר המליצה השופטת איילה גזית לצדים לדון בחלוקתם בפני מגשר. הצדדים קיבלו את המלצהה, ודנו בפשרה בפני המגשרת עו"ד שירה בריק-ח'ימובי' ממשרד לבילר-מודר.

במסגרת ההסדר שגבש בין סוריאנו ושפיגל ל"בחדרי חרדים" הסכימו באתר למחוק מהרשת את שתי הכתבות שבגין הוגשה התביעה, ובנוסף לכך לתורם 35 אלף שקל "ל'ז אליעזר", עמותת צדקה שמפעילה למען יכלת. אף שהעובדת שאלשיך לא הזכיר את סוריאנו בראיון המדווח שנטן לאלינה דיין, שבו התייחס ל"פרשת המעקב",

בהתאם למסמך שפורסם בדף הפייסבוק של וולטר סוריאנו, עיתונאי בהסדר בין הצדדים, עיתונאי "בחדרי חרדים" מבהירים כי לא התכוונו "לאמת פרסומים קודמים" על סוריאנו – ככלומר, הכתבות של חברות החדשות ותאגיד השידור הציבורי – אלא רק "לסקר את דמותו".

גלויה לכל – בהסדר צוין כי בפני אנשי "בחדרי חרדים" הוציא מכתב שקיבל סוריינו מלאשים בפברואר 2018, ולפיו "בדבריו בנושא פרשת המקבב כלל לא הזכר צד א".

אנשי "בחדרי חרדים" מצהירים בהסדר כי לא התקוו לפגוע בסוריינו "בשם צורה ואופן", וכי הם מתנצלים על עוגמת הנפש שנגרמה לו. בנוסף מבקרים העיתונאים החדרים כי לא התקווו "לאמת פרסומים קודמים" על סוריינו – כמובן, הכתבות של חברת החדשנות וtagid השידור הציבורי – אלא רק "לסקור את דמותו בהרחבה אשר רלבנטית לציבור קוראי".

בהתודה שהגישו הצדדים הצדדים השבוע לבית-המשפט הם מבקשים מהשופט גזית לתת להסכמות ביןיהם תוקף של פסק דין, ובכך לשיים את החלק המשפטי.

18293-03-18

* * *

לעון בהסדר הגישור כפי שהוגש לבית-המשפט

22/Dec/2019 18:15:01

Liblit Mozar Law 035442375

1/4

ליבליך - מוזר, משרד עורכי דין Lieblich - Moser, Advocate Office

Shlomo Lieblich Adv. (1926-2001) Founder

שלמה ליבליך (1926-2001) פaddr

Miri B. Moser Adv. & Notary (LL.M.)

מירי ב. מוזר שדי וסוריינו

Tal Lieblich Adv.

טל ליבליך עורך

Tamir Gluck Adv. (LL.M.)

תמייר גלוק עורך

Paz Moser Adv.

פאז מוזר עורך

Shira Brik-Haimovich Adv. (LL.M.)

שירה בריק-הAIMOVICH עורך

Omer-Ziv Ashkar Adv. & Notary (LL.M.)

וומר-זיב אשקר שדי וסוריינו

Yaron Henkin Adv.

ירון חנקין עורך

Yaron Shalmy Adv. (LL.M., M.A.)

ירון שלמי עורך

Reut Freidenreich Adv. (LL.M.)

רעות פרידנרייך עורך

Adi Sharabi Adv.

אדי שרבבי עורך

Tehilla Kaiserman Adv.

תhilah KAISERMAN עורך

Barr Lauder Adv.

בראר לאדר עורך

Moshe Shani Adv.

משה שני עורך

40 Nirim Tel-Aviv St., P.O.B. 300, Tel-Aviv 6100201

דוח נימל תל-אביב 40 (חיפה יאכ), ח.ג. 300, תל-אביב 6100201

Fax: +972-(0)3-5442375 | www.lm-adv.co.il | Tel: +972-(0)3-5442375 | E-mail: lm-adv@lm-adv.co.il

תאריך: _22/12/2019_ Date: _ העברת פקסימייליה Fax. Transmission

Name:	מצורית בבי' השופטת איליה גזית, בית-משפט תל-שלום בת"א - יפו	לכט/or:
מספר פקס:	6910699	מספר פקס:
No. Fax:		

From:

From:

Shlomo Brik

To:

Shlomo Brik

להורד הקובץ (PDF, 122KB)

עד על התביעה של וולטר סוריינו נגד "בחדרי חרדים"

"מזכיר באיש עסקים שגר בלונדון ומחפשים אותו על כל דבר"

ולוטר סוריינו מטה, בשל עצם הניסיון לאסוף עליו מידע, בשל פרסום פרסומים ביוגرافיים עליו ומשום שהציגו תמונה שבה נראה חלק ההאזנות לקציני משטרת, האתר: "הוא גוזל זמן שיפוטי בתביעה התרדה מופרכת וחסרת יסוד ומקש לנצל את החלק המשפטי לרעה".

איתמר ב"ז | 16.06.2019

"לא מעוניין שתפורסמנה לגבי כתבות באינטרנט"

באטר "בחדרי חרדים", שנתבע ב-300 אלף שקל על-ידי איש העסקים וולטר סוריאנן, הוסיף לתביעה את דניאל שפיגל, קרוב משפחה של סוריאנן, בשל משא-ומתן שניהל איתם

אי-תמר ב"ז | 16.06.2019

"בחדרי חרדים" נגד וולטר סוריאנן: תבע אותנו דיבכה אך מעכבר את ההליכים

"בחדרי חרדים" לבייהם: "חוסר האقتיאות" שפגין סוריאנן מוכיח שמדובר ב"תביעה מופרכת", שכן יכולה בריונות דיונית של בעל דין

חסר תום לב"

אי-תמר ב"ז | 31.07.2019

הנתבעים ביקשו מביהם"ש לזרץ את התובע, כתע מבקש התובע מביהם"ש להזדרז

אחרי הבקשה של אטר "בחדרי חרדים", שנתבע על-ידי איש העסקים וולטר סוריאנן, מבקש התובע מבית-המשפט לקבוע תאריכים "בתקדם האפשרי" • עורך-דין, אילן בומבר, שלח מכתב מאשים לאטר "העין השביעית", אך התבסס על תאריכים לא נכונים

אי-תמר ב"ז | 13.08.2019

Ilan Bombach, Adv. LL.B., LL.M.
Yariv Ronen, Adv. LL.B., LL.M.
Miri Bombach, Adv. LL.B., LL.M., M.A.
Shmulik Sapir, Adv. LL.B.
Marina Barel, Adv. LL.B.
Sagi Ram, Adv. LL.B.
Gavriel Shamgar, Adv. LL.B.
Kobi Chikotay, Adv. LL.B.
Hila Zilberstein, Adv. LL.B

אלן בומבאך, עורך דין
יריב רונן, עורך דין
מירי בומבאך, עורכת דין
שמליק ספיר, עורך דין
מרינה בראל, עורכת דין
שגיא רס, עורך דין
גבריאל שмагר, עורך דין
קובי ציקוטאי, עורך דין
הילה זילברשטיין, עורכת דין

Amot Investments Tower, 14th fl.
2 Weizmann St. Tel-Aviv 64239

טל': 03-6932090
fax: 03-6932091
ilan@bombachlaw.co.il

מגדל אמות השקעות, קומה 14
רחוב ויצמן 2, תל-אביב 64239

ח' טבת ה'תש"ף
06 בינואר, 2020

-דוחן-
-ambilij לפגוע בזכויות-
-בדו"ל ובפקסימיליה -

לכבוד
אלעד מון, משרד עורכי דין- מן ברק
מרחי מנחם בגין 7, בית גיבור ספורט 52681
רמת גן

ח'ינ,

הندון: דרישת דוחפה להסרת כתבה באתר "הعين השביעית" מיום 26.12.2019

מרשי, ולטר צבי סוריינו מילא את ידי לפנות אליכם בדחיפות כלהלן :

1. ביום 26.12.2019, פרסם כתב "העין השביעית", איתמר ב"ז, כתבה נספפת באתר "העין השביעית", שעסקה בהסדר הגישור שקיבל תוקף של פסק דין מחייב, בהליך שניהל מרשי נגד חברת "בחדרי חרדים" בגין פרסומים שקריים שפורסמו עליו.

*** העתק פסק הדין שניתנו להסדר הגישור מצורף למכתבי זה כנספח "1".

*** העתק הכתבה מיום 26.12.2019 מצורף למכתבי זה כנספח "2".

2. במסגרת פסק הדין, נכללה התחייבות תדشمמעית מצד הנתבעת, "בחדרי חרדים" (להלן: "הנתבעת"), להסיר את הכתבות שעסכו במרשי מתוך רשות האינטרנט, מתוך הבנה והפנמה עמוקה של הנזקים שנגרמו לו עקב הפרטומים.

3. ראה לכך, היא התנצלותה המפורשת, בין היתר בסעיף 1(ב) להסדר הגישור, שבו נכתב כך :

"... צד ב' מוצא לנכון להבהיר זאת כי לא התכוון בשום צורה ואופן לפגוע הצד'A'

באמצעות הפרטומים מושא התביעה, והוא מתנצל על עגמת הנפש. שנרגמה לצד'A'

כתוצאה מהט...".

4. בהמשך, בסיפה לסעיף 1(ב) נכתב כך:

"...צד ב' מבהיר כי לא התכוון לאמת פרטומים קודמים שנעשה על אוזות צד א' בכלי תקשורת אחרים...".

5. בניסיון לפגוע במרשי ולעקר מתוכן את הסכם הגישור, פרסמו את תוכן הכתבה שהוסרה כדי לדאוג לכך, שפרסום הנתבעת (שהוسر מרשת האינטרנט), ישאר בה לעד.

6. הנכס מתבקש בזאת להסיר את הכתבה מיום 26.12.2019, בהתאם לאמור במכabee זה תוך 72 שעות מקלטתו, ולא, מרשי יפנה לערכאות המוסמכות לאכיפת זכויותיו, כלפי מרשי.

7. אין באמור או שלא כאמור במכabee זה, כדי למצות את זכויות מרשי.

בכבוד רב, וברוח,
אלן בומבאך, עו"ד
אלן בומבאך ושות', משרד עורכי דין

Send Result Report

MFP

ECOSYS M3540dn

Firmware Version 2NZ_2000.006.113 2017.06.22

06/01/2020 12:05

[2NM_1000.007.007] [2NM_1100.001.004] [2NZ_7000.001.012]

Job No.: 004163

Total Time: 0°05'05"

Page: 010

Complete

Document: doc00416320200106115941

Ilan Bombach & Co.
LAW OFFICE

אילן בומבאך ושות'
משרד עורכי דין

Ilan Bombach, Adv. LL.B., LL.M.
Yariv Ronen, Adv. LL.B., LL.M.
Miri Bornbach, Adv. LL.B., LL.M., M.A.
Shmulik Sapir, Adv. LL.B.
Marina Berch, Adv. LL.B.
Sagi Ram, Adv. LL.B.
Gavriel Shamgar, Adv. LL.B.
Kobi Chikotsky, Adv. LL.B.
Hila Zilberman, Adv. LL.B.

Amot Investments Tower, 1st fl.
2 Weizmann St. Tel-Aviv 64239

Tel: 03-6932090
Fax: 03-6932091
ilan@bombachlaw.co.il

אלן בומבאך, עורך דין
yariv@bombachlaw.co.il
MRI BOMBACH, ATTORNEY AT LAW
שמליק ספיר, עורך דין
marina@bombachlaw.co.il
שגיא רם, עורך דין
sagi@bombachlaw.co.il
גבריאל שמאגר, עורך דין
gavriel@bombachlaw.co.il
קובי ציקוטסקי, עורך דין
kobi@bombachlaw.co.il
חילה זילברמן, עורך דין
hila@bombachlaw.co.il
טלפון משרד השיקום, חדרה 14
רחוב יגאל אלון 2, תל-אביב 64239
ilan@bombachlaw.co.il

ו' ספטמבר דת חישובית
05 נובמבר 2020

לכבוד
אלעד סה, משרד עורכי דין - בן ברק
טורי מנחם כהן ? , בית גוברין טפרוט 52685
גבעתיים

הכוונה: דרישת דוחומה להסתרת בתגובה לאתר "העון השביעית" מיום 26.12.2019

נוריש, ולעתד צבי סוויאנו מולא את דיו למפות אלילם בדוחיות כלהלן:

1. ביום 26.12.2019 הוגש כתוב "העון השביעית", איזהטור בו, בתגובה נמסת באתר "העון השביעית", ששלחה בהסדר והגישה של סקלל תוקף לשפט דין מחיין, בהתאם לעולץ מדרשי נס תבירה "ברורו הרוחיס" בין פרטומוט שקריםים שפודסכו עליו.

... הטעק פסק דין שמיינו על הסדר הוגשנו מפורך למסבוי או כנספה "ז".
... הטעק הכתבה מיום 26.12.2019 מפורך למסבוי זה כנספה "ז".

2. במסגרת פסק הדין, ככליה הוחייבות בראשענות מצד הנתבעה, "בכחורי תריס" (להלן: "הנתבעה"), להפסיק את הטענה שיטשנו במושיע פתק בעיטה לאונטערט. מתוך הננה והנחה לעזקה על חקיקת טענותו לו עזקה
הפסיקות.

3. ראיית כל-, הא התנצלות חמוריה, בז' חזרה בטעינו יום להסדר הוגשנו, שבדן בכן,
... בז' מז' מז' לבוכן להבהיר בזאת כי לא מתכו שום זורחה ואוקן לאגע בעזקה
אלטנטאות הפרטומוט מושא ההפיעו, והוא מתנצל על עזמתה הנפש שוגרתו לעזקה
הפסיקות מוסך...".

1

No.	Date and Time	Destination	Times	Type	Result	Resolution/ECM
001	06/01/20 12:00	036114486	0°05'05"	FAX	OK	200x100 Normal/Off

Gavriel Shamgar

מאת: Elad Man, Advocate & Solicitor <elad@man-barak.com>
נשלח: يوم شישי 07 ינואר 2020 23:05
אל: Ilan Bombach
עותק: Yariv Ronen; Gavriel Shamgar
נושא: מכתב מס' 6.1.2020 בעניין מר סורייאנו והען השביעית
קבצים מצורפים: 20200106121933356.pdf

ambilי לפגוע בזכויות

עו"ד בומבר שלום,

מכתבר (הטסף בשרשרא ארוכה ומתמשכת) הועבר לעין מרשי' והריני להסביר לגבי כדלקמן:

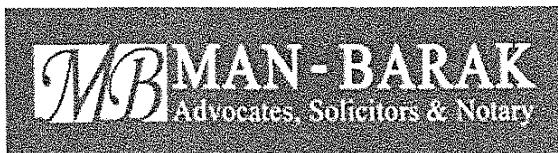
לא מצאנו ממש באמור במסמך והטענות העובדיות והמשפטיות בו נדחות על ידי מרשי'. פועלות מרשי' הינן כולן בהתאם לדין ולאמות המידה המקצועית הרלוונטיות. שוב מוכיח מרשן כי לא יפסח על אף חזדנות לניגוח ולנסוח להטיל מושך על מרשי' בעודם ממלאים את תפקידם העיתונאי. עד חזרה הניגון המתגング על ידי מרשן לשואו. ראי שיזנחו אותו ויפה שעשה את קודם.

אין באמור במסמך זה או במה שלא נאמר בו כדי למצות את טענות מרשי' ואין בו כדי להוות יתרור על טענה /או זכות המוקנית להם או להוות הודהה בפרט כלשהו הנטען על ידיהם.

בברכה,

אלעדמן, עורך דין

Elad Man, Advocate & Solicitor (LL.M.,B.A., M.B.A.)
Ph.D. candidate,The Zvi Meitar Center for Advanced Legal Studies
The Buchmann Faculty of Law, Tel Aviv University
Member of the Israel Bar and the Law Society of England & Wales
Man-Barak – Advocates, Solicitors & Notary
in Association in England with McFaddens LLP
7 Menachem Begin St.(Gibor Sport Bldg.- 13th floor)
Ramat Gan, Israel 52681
Tel: +972-3-6114485
Fax: +972-3-6114486
E-mail: elad@man-barak.com
Website: www.man-barak.com

The information contained in this e-mail message may be privileged, confidential and protected from disclosure. If you are not the intended recipient, any dissemination, distribution or copying is strictly prohibited. If you think that you have received this e-mail message in error, please e-mail the sender at elad@man-barak.com.

Please don't print this e-mail unless you really need to.